A°. 1857. N°. 305.

DONDERDAG 24 DECEMBER.

UTRECHTSCHE PROVINCIALE EN STADS-COURANT

Algemeen Advertentie-Blad.

Bij deze COURANT behoort een BIJVOEGSEL.

De Burgemeester der stad Utrecht brengt ter kennis der Ingezetenen, dat vergadering van den Raad zal worden gehouden op Dingsdag den 29. Dec. 1857, des namiddags ten 1 ure. De Burgemeester voornoemd,
Utrecht, 22 Dec. 1857. N. P. J. KIEN.

UTRECHT 24 December.

Het voorstel der negen leden.

II.

Een ander hoofdbezwaar tegen het voorstel der negen leden is, buiten de reeds ontwikkelde van gebrekkige toelichting en ontijdigheid, voorzeker ook, dat het 't verband tusschen staats- en gemeentelijke geldmiddelen geheel voorbijziet en hoogst waarschijnlijk strekken zal, om den toestand der laatsten aanmerkelijk ongunstiger te maken. Het is wel waar, dat bij afschaffing van den Rijks-akzijns op het geslagt, de gemeenten die belasting als eigen middel kunnen behouden, dat zij dit gemakkelijker zullen kunnen doen dan bij de afschaffing van het gemaal, maar het is aan eenen anderen kant toch ook weder te voorzien, dat dezelfde partij der akzijnsafschaffers, die zich in de Staten Generaal zoo luide laat hooren, uit eene overwinning dáár behaald, aanleiding zal nemen, om hetzelfde ook voor de gemeenten te willen verkrijgen. En te eer zouden zij dit dáár kunnen doen, omdat, gelijk wij reeds meermalen opmerkten, de afschaffing van akzijnsen in ons geheele belastingstelsel eigenlijk van de gemeenten behoorde uit te gaan en bij het rijk te eindigen. Het omgekeerde denkbeeld heeft reeds tot groote moeijelijkheden gevoerd en staat eigenlijk gelijk met het spannen der paarden achter den wagen. Wij gelooven intusschen, dat het de verwachting is der negen voorstellers is, dat de akzijns op het geslagt in de gemeenten ook wel zal, en moet verdwijnen. Wel hebben zij een artikel in hun ontwerp opgenomen, hetwelk zegt, "dat in die gemeenten, waar de heffing der gemeente-"opcenten op de Rijks-akzijns op het geslagt vol-"gens de rijkswetten geschiedt, de bepalingen dier "wetten, voor zoovere zij de verzekering der hef-"fing ten doel hebben, van kracht blijven, tot dat zij, "zoo noodig, door gemeente-verordeningen tot eigen "heffing eener belasting op het geslagt zullen zijn "vervangen, maar in geen geval langer dan tot op den 30. "Junij 1858," maar uit de woorden van dat artikel en vooral uit de toelichting daarvan blijkt, naar onze meening, ten duidelijkste, wat de negen leden eigenlijk beoogen. Wat beteekent toch anders het zeggen, dat de Rijkswetten in werking blijven, tot zij *zoo noodig*, door gemeente-verordeningen zijn vervangen? Wat beteekenen in de memorie van toelichting, de woorden, "dat art. 2 strekt om *ongelegenheid* te voorkomen" voor de gemeenten, aan welke de tijd ontbreken mogt, om een eigen heffing van dit middel te verordenen, "*voor zoover zij het als een bron van inkomst wenschen te behouden*"? Wat beteekent, dat voorkomen van *ongelegenheid*, terwijl men van de reeds benarde gemeente-besturen vordert *vóór* 1 *Julij gereed te zijn* met eene eigene heffing, om anders ook deze bron van inkomsten te zien verdwijnen? Waarlijk, ons komen de bedoeling en wenschen der negen wetgevers niet duister voor! Zij zouden wenschen, dat, even als de afschaffing der Rijksbelasting op het gemaal in bijna alle gemeenten ten gevolge had de niet aanneming eener eigene verbruikbelasting op dat artikel, zoo ook, de afschaffing van de Rijksbelasting op het geslagt gevolgd zou worden door geheele vrijstelling van gemeentelijke heffingen op dit voedingsmiddel. En zeker moeten wij de wenschelijkheid hiervan met een oog op de kostbaarheid der inning van stedelijke akzijnsen, met een oog op het bepaalde in art. 142 der Grw., en vooral in het belang van het doel, hetwelk men zich voorstelt, ten volle erkennen. Het is toch weder zeker, dat afschaffing van den rijks-akzijns, bij behoud van plaatselijke belastingen op dit middel, het vleesch voor de burgerijen onzer groote steden al zeer weinig zoowel iets, goedkooper zal doen worden. Het zal dan weder blijken een halven maatregel te zijn geweest, en nog wel aangevangen aan de verkeerde zijde. Want had men kunnen beginnen met afschaffing der stedelijke opcenten, zoo zoude gewis de burgerij meer kans hebben gehad daarvan eenig voordeel te ondervinden.

Hoe men intusschen over de *wenschelijkheid* van een en ander denken moge, de *mogelijkheid* schijnt niet te bestaan. Het viel de negen leden gemakkelijk aan de gemeente-besturen de taak op te dragen, om binnen zes maanden eene eigene belasting te regelen, *zoo zij niet verkozen andere bronnen van inkomsten* aan te wijzen; maar wij wenschen hun te vragen, hoe de meeste steden buiten dit middel zouden kunnen blijven? Aan hoogere opvoering der plaatselijke direkte middelen valt toch waarlijk thans niet te denken; hiervan zal althans een der voorstellers met één oog op de stad Amsterdam, wel de overtuiging hebben. Mogelijkheid hiertoe zoude welligt geboren zijn geworden, indien de regerings-voorstellen nopens de veranderde heffing van het personeel de goedkeuring der wetgevende magt hadden kunnen verwerven. De strekking dier voorstellen toch is, om het personeel als rijksbelasting te verminderen, en daardoor aan de gemeente besturen de mogelijkheid te geven, om de plaatselijke opcenten, of andere op die belasting gegrondveste middelen zonder bezwaar te kunnen verhoogen. Die voorstellen der regering zijn echter nog niet behandeld en gevolgelijk is ook met een oog daarop het voorstel der negen leden hoogst *ontijdig* en *ondoordacht* te noemen.

Ten slotte kunnen wij niet nalaten nog te doen opmerken, hoe nadeelig voor het algemeen belang het is, wanneer de leden der wetgevende kamer van hun regt van initiatief gebruik maken zonder de overwegendste en deugdelijkste redenen. Dit regt, door art. 110 en 111 der Grw. aan de Tweede Kamer geschonken, is een hoogst gevaarlijk regt, wanneer men het gaat bezigen, om aan het uitvoerend gezag zijne eigenlijke taak uit de handen te nemen; en invallen of wenken van eenige leden tot onderwerpen van beraadslaging te maken.

Onze Tweede Kamer schijnt nog niet zoo van echte konstitutioneele begrippen doortrokken te zijn, of deze aanmerking mag hare plaats vinden, mag dit althans bij een voorstel, dat zoo gebrekkig toegelicht, zoo buiten de orde, zoo ingrijpende op algemeene en daarbij reeds aanhangige onderwerpen is, als dat der negen leden.

Wat is er dan ook het direkte gevolg van geweest? Dat een deel der voorstanders van akzijnsafschaffing zich terstond luide over de meerdere wenschelijkheid van afschaffing der akzijns op de brandstoffen heeft verklaard. Wij zien daarmede dus reeds verdeeldheid onder hen, die het bij uitsluiting goed schijnen te meenen, verdeeldheid, die tot verwerping van beider denkbeelden voeren *kan*, maar nog, zoo wij vreezen, tot afschaffing van beide akzijnsmiddelen brengen *zal*: maatregel, waarvan ten slotte de Javaan de lasten dragen moet, zoolang hij *kan* en *wil*.

Wat was er het indirekte gevolg van? Dat de zaak der belasting-herziening, zooals die door de regering werd voorgesteld, thans nog minder kans heeft van bijval te erlangen en het geheele onderwerp zoo verwikkeld is geworden, dat de Tweede kamer, te vermoeid van hare reeds vervulde taak, besloten heeft, om het nieuwe dienstjaar maar weder geheel op den ouden voet in te gaan, en de verschillende voorstellen in den nieuwen jaarkring grondiger en meer op haar gemak te overwegen.

— Weder zijn er tijdingen uit Engelsch Indië; Lucknow is ontzet door sir *C. Campbell*, den opperbevelhebber, die onderscheidene gevechten met de muiters heeft moeten leveren, alvorens de ingesloten garnizoenen te hebben kunnen helpen; ten slotte is hem dat gelukt, en daar hij, naar de laatste berigten, over bijna 20,000 man troepen kon beschikken, kan men hopen, dat hij tegen de muiters weldra met kracht offensief zal kunnen handelen, in plaats van slechts bedreigde punten te hulp te snellen. Dit berigt is van zeer gunstigen aard, en zal den Britten bij de Kersdagen nieuwe dankstof geven. Van de beide generaals *Havelock* en *Outram* wordt persoonlijk niets gemeld.

Omtrent het onheil aan het koningrijk Napels overkomen, zijn nog geene nadere tijdingen.

Uit het Oosten meldt men, dat lord *Redcliff* stellig niet naar Konstantinopel terug keert, terwijl de heer *de Thouvenel* er als Fransch gezant blijft. Er rijst in die streken eene nieuwe moeijelijkheid, door nadere beperkingen, die de Russische overheid heeft gemeend te moeten stellen voor de invaart van de havens in de Krim. De handel op dat schiereiland is sinds den laatsten oorlog zeer vermeerderd, en de beperking, die alleen ten grondslag heeft de vrees van invoer van wapenen, doet dus vele klagten ontstaan. — Intusschen hebben de Russen in de Kaukasus een nieuwen belangrijken zegepraal behaald, en schijnt de vrees van versterking aan zijn vijand daar te verstrekken, eenigzins overdreven te zijn.

In de Skandinaviesche rijken is men de finantiële krisis nog niet te boven. Men tracht van regeringswege thans van de Britsche bank te leenen, ten einde den handel te hulp te komen. — Als laatst en zeker voor Europa vrij zonderbaar gevolg van de krisis in N. Amerika meldt men, dat de schatkist van N.-Amerika hare betalingen heeft geschorst. Dat is van belangrijken aard. Edoch mag men niet vergeten, dat 't zelfde ook in 1837 geschiedde, niettegenstaande de Unie anders zijne finantiën op zoo goeden voet heeft. De oorzaak er van ligt in de omstandigheid, dat de schatkist bijna alleen gevuld wordt door de gelden, die de tolheffingen aanbrengen en die van den verkoop van de domeingoederen voortspruiten. Door de handels-krisis hebben beide veel minder rijkelijk gevloeid. Toch had men na de mededeeling van den President niet zoo spoedig zulk een loop van de zaak verwacht. — De verkiezing van het bureau van 't Amerikaansch kongres, dat voorleden jaar zooveel bezwaar kostte, is thans dadelijk gelukt; de demokratische meerderheid is trouwens overwegend; haar kandidaat *Orr* werd met 128 stemmen tot president gekozen, tegen 84 die *Grow*, de man der zwarte Republikeinen, bekwam.

Onze Eerste kamer zet de aanneming der begrootingswetten met spoed voort; omtrent de zaak der waterafleiding in België, die de vaart op de Maas zeer benadeelt, hebben echter ernstige beraadslagingen plaats gehad, ook in komitee, en heeft de kamer, niettegenstaande den wensch des ministers, *gister avond* ten slotte eene motie van orde aangenomen, waarbij bij de Regering wordt aangedrongen op eene krachtige houding in deze zaak tegenover België.

— Z. M. heeft benoemd tot gen.-maj., den kol. der art. *C. T. van Meurs*, min. van oorlog.

Z. M. heeft pensioen verleend aan den ritm. van het 1. reg. drag. *F. H. L. van Swieten* en benoemd bij hetzelfde reg. tot ritm. 3. kl., den 1. luit. *J. F. van Dorp*, van het 2. reg.

Z. M. heeft met ingang van 1. Jan. tot schoolopzieners benoemd: in Utrecht, 1. schooldistr. mr. *W. J. van Hoytema*, te Utrecht; 2. schooldistr. jhr. mr. *P. A. M. van Oosthuijse van Rijckevorssel van Rijsenburg*, te Utrecht; 3. schooldistr. mr. *A. J. W. Farncombe Sanders*, te Utrecht; 4. schooldistr. dr. *G. Leignes Bakhoven*, te Utrecht; 5. schooldistr. jhr. mr. *J. G. Bosch van Drakestein*, te Utrecht.

Z. M. heeft benoemd tot arrond. ijkers der maten en gewigten *J. van Druten*, te Amsterdam; *D. Dobbe*, kweekeling der Kon. Akademie te Delft, en *H. J. Wennekers*, opziger van den waterstaat te Zutphen.

— De *'s Gr. Nb.* meldt dat Z. M. de koning besloten zou hebben om, voor Hoogstdeszelfs rekening, een paleis te doen bouwen voor Z. K. H. den prins *van Oranje*, waartoe reeds eene kommissie met den heer *Camp*, architekt over de koninklijke paleizen, aan het hoofd, zou benoemd zijn, zoodat het gerucht, alsof de koninklijke bibliotheek tot een paleis voor Z. K. H. den prins *van Oranje* zou ingerigt worden, hierdoor vervalt.

— De Eerste Kamer had van de Regering gevraagd opgave van de aangevraagde koncessiën tot het aanleggen van spoorwegen. De Regering heeft het evenwel ongeraden geacht, aan dat verzoek te voldoen. Intusschen heeft hij de verklaring daarbij gevoegd, dat die aanvragen zeer talrijk zijn, en [illegible] lijnen, die op de spoorwegkaart voor[illegible] vele andere betreffen, die daarop [illegible] andere rigting worden gevonden.

— In de zitting der Tweede Kamer van 27. Nov. ll., werd door den minister van oorlog, bij gelegenheid

heid der behandeling van de begrooting voor zijn departement, aan den heer *van Bosse*, lid dier Kamer, een schriftelijk antwoord toegezegd op zijne bij die gelegenheid gehouden redevoering. Dit antwoord is thans bekend geworden en daaruit blijkt dat er voor het hoofdbestuur van oorlog hier te lande *f* 10,739.45 minder wordt uitgegeven dan voor het centraal bestuur van oorlog in België, zoodat de minister het beweren van den heer *van Bosse*, dat er in België voor het centraal bestuur van oorlog minder wordt uitgegeven, onjuist acht, en ook van oordeel is, dat deze zich vergist heeft met te zeggen, dat er bij gemeld hoofdbestuur 5 à 6000 minder aan traktementen wordt uitbetaald, dan bij het hoofdbestuur hier te lande. Verder wederlegt de minister de bewering van den heer *van Bosse*, dat de Nederlandsche militaire akademie meer zoude kosten dan de Belgische.

— Men verwacht vóór het einde van het reces der Tweede Kamer, de indiening eener wetsvoordragt tot herziening van de tabel, regelende het getal der in elk hoofdkiesdistrikt te kiezen leden van de Tweede Kamer. Deze voordragt is thans bij den Raad van State aanhangig.

Mede is aan den Raad van State verzonden een wets-ontwerp, betreffende de overdragt van onroerend goed en het hypotheek-stelsel, waarbij gelet is op de regtspraak van den Hoogen Raad met opzigt tot de doorhaling van hypothekaire inschrijvingen.

Bij de Regering zijn ontvangen de gevraagde adviezen van de kamers van koophandel en fabrieken te Amsterdam en te Rotterdam over eene nieuwe wets-voordragt, betrekkelijk de landverhuizers. Die adviezen moeten evenwel van de zienswijze der Regering nog al verschillen, zoodat eene spoedige regeling dezer belangrijke aangelegenheid minder waarschijnlijk voorkomt.

Het wets-ontwerp tot regeling van 's Rijks komptabiliteit is reeds van den Raad van State door de Regering terug ontvangen en zal vóór het einde van het reces der Tweede Kamer aan die Kamer worden aangeboden. *N. H. & E. B.*

— Eenige oud-militairen te s'Hage, die geregtigd zijn tot het dragen van de St. Helena medaille, hebben zich tot Z. M. den Koning gewend met een adres, waarin zij te kennen geven, dat zij die medaille niet zullen aannemen, maar waarin zij tevens verzoeken, dat het H. D. moge behagen eene medaille in te stellen ter herinnering aan de roemrijke dagen in Junij 1815. Dit adres luidt als volgt:

„Sire!

„De St. Helena medaille is door den Keizer der Franschen in het leven geroepen, en ook wij, onderdanen van het geëerbiedigd Huis van Oranje, zouden geregtigd zijn die medaille aan te vragen, en, behoudens hoogere goedkeuring, die te dragen.

„Ons Vaderlandsch hart spreekt echter ten sterkste tegen de aanneming van dat eermetaal, indien het zulks voor den Nederlander mag genoemd worden; neen, wij hebben volgens pligt en geweten gemeend te moeten protesteren tegen zoodanige aanvraag en aanneming.

„Sire! Het Hollandsch hart klopt hoog indien het denkt aan den roemrijken 16 Junij 1815, toen Fransche overheersching werd gefnuikt en ons dierbaar Vaderland weder werd gesteld onder de rij der zelfstandige Europesche natien, die steeds getoond hebben voor hare vrijheden en burgerlijke regten te strijden. Nu wordt ons aangeboden eene medaille, met welke wij konden prijken tot schande van onze eigene natie. Neen, Sire! openhartig gesproken, dat kunnen, dat willen wij niet doen, Waterloo is het woord, dat wij gebruiken om te dienen tot equivalent voor de St. Helena medaille! Wij, vroeger gedwongen om de Fransche overheersching in hare veroveringsplannen behulpzaam te zijn, wij waren bij Waterloo, wij hadden aldaar het contrefait tegen den Franschen overweldiger, wij waren het, die door kracht en bloed hielpen verdedigen het waarachtig gezegde: „dat Nederland en Oranje een zijn." Sire! Hoe kunnen wij nu die St. Helena medaille aannemen?

„Nog weinigen zijn er overig van hen, die op dien voor Nederland en het Huis van Oranje zoo roemrijken dag onder de aanvoering van Uwer Ms. glorierijken Vader, den ridderlijken Koning Willem II, hebben gestreden.

„Eerbiediglijk vragen de adressanten in kompensatie voor het niet aannemen der St. Helena Medaille, dat het U. M. goedgunstiglijk moge behagen, de nog overgeblevene verdedigers van regt en onafhankelijkheid te begiftigen met een gering blijvend aandenken aan de verdediging van 's lands regten, [illegible] aan de verdedigers der citadel, en aan [illegible] hebben deelgenomen aan den tiendaagschen [illegible] is toegekend.

„[illegible] adressanten vermeenen bescheidenlijk dit verzoek [illegible] aan den troon van U. M. te mogen nederleggen, in de heilige overtuiging, dat U. M., [illegible] met warme vaderlandsliefde en erkentelijkheid [illegible] bewezen trouw, ook de oude soldaten niet zal vergeten, die gestreden hebben voor Oranje en Nederland.

„'t Welk doende, enz."

— De staatskommissie betreffende de zaken der maatschappij van weldadigheid, heeft dezer dagen aan de Regering den uitslag doen kennen van het overleg, waarin zij aanvankelijk is getreden met de kommissie, door leden der maatschappij benoemd tot het voorstaan van hare belangen. Naar men stellig kan mededeelen, heeft die uitslag het uitzigt op eene minnelijke eindregeling dezer gewigtige zaak verlevendigd, en zal de Regering door mededeeling van haar oordeel over dat gehouden overleg, de staatskommissie eerlang in de gelegenheid stellen, hare taak voort te zetten.

*— Morgen ochtend, Vrijdag, zal de heer *A. A. Stuart*, pred. te Amsterdam, voor de Remonstrantsche gemeente optreden.

Zaturdag ochtend vervult de heer *Montijn*, pred. alhier, de predikbeurt bij de Doopsgezinde gemeente.

Zondag ochtend treedt de heer *Réville* in de Walekerk voor de gemeente op, en prof. *Domela Nieuwenhuis* in de Luthersche kerk, prof. *S. Hoekstra*, van Amsterdam, voor de Doopsgezinde, en de heer *Scheltema*, pred. te Gouda, voor de Remonstrantsche gemeente.

— In de raadsvergadering van 's Gravenhage is gister het *maximum* van den voor 1858 te verleenen onderstand bepaald op *f* 1,50 's weeks, met uitzondering van enkele gevallen, als bij blindheid, bij kraamvrouwen, enz. — Een voorstel is ingekomen tot het weder veroorloven van 't schrobben der straten, vrijdags en zaturdags voor 10 ure, daar de stad er te vuil gaat uitzien.

— Den 19. dezer stond voor het Prov. Geregtshof te Middelburg te regt *Suzanna Margot Faro*, wonende te Nieuwvliet, beschuldigd van brandstichting in een woonhuis, zonder dat het te voorzien was dat daardoor eenig menschenleven in gevaar kon worden gebragt. Het hof heeft eergister uitspraak in deze zaak gedaan en de beschuldigde tot eene tuchthuisstraf voor den tijd van vijf jaren en in de kosten veroordeeld. Het hof zou niet geaarzeld hebben de bekrompenheid van geestvermogens als verzachtende omstandigheid te laten gelden, ware het niet dat bij het ten deze toepasselijk artikel der wet van 29 Junij 1854 de zaak van brandstichting uitdrukkelijk wordt uitgesloten.

*— Wij zijn heden in staat gesteld een berigt ten eenenmale tegen te spreken, gister door ons uit het *N. Handels en Effektenblad* overgenomen, als zoude er bij een der Utrechtsche banken van Leening een pas geboren kind zijn gedeponeerd.

Wat wij vroeger de *Arnh. Ct.* zeiden, moeten wij thans ook aan het *Eff.blad* herhalen, namentlijk, dat het wel korrespondenten geeft, doch dat men voorzigtig met hunne berigten moet zijn getuige ook het berigt omtrent de door Dr. *Gunning* ingestelde vervolging tegen den hoogleeraar *Mulder*.

BROUWERSHAVEN, 23 December. Binnengekomen: Elizabeth, kapt. *W. C. Veenstra*, van Batavia naar Rotterdam.

— Zeilklaar te Nieuwediep. Ystroom, kapt. *Hansen*, Doggersbank, kapt. *Kerkhoven*, Paul Johan, kapt. *Hulsinga*, Cornelis Houtman, kapt. *Rolman*, Admiraal Jan Evertsen, kapt. *Tekelenburg* en Conelia, kapt. *Jaski*, alle zes naar Batavia; Santa Rosa, kapt. *Buykes*. naar Curaçao, Anna Maria Henriette, kapt. *Zwanenburg*, Susanna, kapt. *Groenewoud*, Hermanus Izaäk, kapt. *Braunstahl* en Mina, kapt. *Cupido*, alle vier naar Suriname.

WATERHOOGTE.

Arnhem, 23 *Dec.* 0.10 El; + AP. 7.05. Gew. 2 d.
Keulen, 21 „ 2 v. 2 d. (2 v. 5½ d. Rijnl.)
Gev. ½ duim. Rijnl.

In het bijvoegsel komt, behalve vervolg van het verslag der zittingen van de Prov. Staten, ook voor: kort verslag van eene gemeenteraadszitting te Wijk.

Zitting van de Eerste Kamer der Staten-Generaal.

In de zitting van gister zijn aan de orde de beraadslagingen over het ontwerp van wet tot verdere regeling van het muntwezen in Ned. Indië.

Hierover ontstaat eene diskussie, waaraan de heeren *Sassen*, *v. Rijckevorsel*, *v. Nispen v. Pannerden*, en de Minister van Koloniën deelnemen.

De beraadslagingen worden gesloten en ontwerp letter A in stemming gebragt. Het wordt aangenomen met 26 tegen 5 stemmen.

Tegen, de heeren: *Sassen*, *v. Nispen v. Pannerden*, *v. Eysinga*, *v. Voorthuysen* en *v. Swinderen*.

De beraadslagingen worden geopend over ontwerp B.

De heer *Cost Jordens* oppert eenigen twijfel, of de thans aangevraagde *f* 2,000,000 niet te veel is, met het oog op de tegenwoordige hoogere koperprijzen dan de vroegere, waarop de berekeningen der inwisseling in verband met de opbrengst van het ingewisseld koper, waren gegrond.

De Minister kan dat gevoelen niet deelen, omdat integendeel, z. i., de koperprijzen thans *f* 2 lager zijn en de berekening derhalve nog in het nadeel der regering is.

Het ontwerp wordt daarop aangenomen met 25 tegen 6 stemmen.

Tegen, de heeren: *Cost Jordens*, *Sassen*, *van Nispen van Pannerden*, *van Eysinga*, *van Voorthuijzen* en *van Swinderen*.

Thans zijn aan de orde de algemeene beraadslagingen over de Staatsbegrooting over 1858.

De heer *van Nispen van Pannerden* staat bij eenige punten stil en klaagt 1. over de voortdurende vermeerdering der uitgaven; 2. over de wachtgelden; 3. over de verhooging van bezoldigingen.

De heer *van Meeuwen* behandelt het punt in § 5 der stukken besproken: namelijk, de noodzakelijkheid tot afschaffing van een deel der wetten van Franschen oorsprong.

De Minister van Financiën beantwoordt de drie algemeene punten door den heer *van Nispen* ter sprake gebragt, daarbij dezelfde verdediging voordragende als in de Tweede Kamer, en in de Memorie van beantwoording, dat de stijging der uitgaven door de steeds toenemende behoeften wordt geregtvaardigd en door de buitengewone voorzieningen in de laatste jaren noodig is geweest. 2. Wat betreft de wachtgelden. Somtijds kunnen er gevallen zijn, dat het raadzamer is eene uitgaaf daarvoor te doen, dan te wachten tot dat de leeftijd van het pensioneren bereikt is en daardoor soms een minder geschikt persoon in dienst te houden, in strijd met de eischen der dienst. 3. Wat aangaat de bezoldigingen, acht hij het ontwijfelbaar, dat sommige traktementen zeer laag zijn, vooral en bovenal van de mindere klasse van ambtenaren, bij wien geen sprake kan zijn van weelde, maar die bijkans in het strikt noodige niet kunnen voorzien. De Minister houdt de waardevermindering van het geld wel degelijk als geen feit van voorbijgaanden aard, maar dat een blijvenden invloed op de duurte der levensbehoeften zal uitoefenen. Aan den heer *van Meeuwen* antwoordt de Minister, dat de zaak zal leiden tot een overleg met de verschillende departementen.

De algemeene beraadslagingen worden hierop gesloten.

Hoofdstuk I (Huis des Konings) en II (Hooge Kollegiën van Staat en Kabinet des Konings), worden zonder beraadslaging, met algemeene stemmen aangenomen.

Hoofdstuk III (Buitenl. Zaken). De heer *Regout* heeft daarbij gesproken over de zaak der Belgische aftappingen op de Maas en de Zuidwillemsvaart, en stil gestaan bij het schadelijke daarvan voor handel en scheepvaart. Tot zijn leedwezen moest hij zeggen, dat hij zich deswege met geene loutere beloften kon tevreden stellen; hij wilde meer vastheden deze aan den dag gelegd hebben en eindigde ter verdere ontwikkeling van de zaak, voor te stellen dat de vergadering in komitee-generaal zou overgaan. Aangenomen.

Ten vier ure wordt de openbare zitting hervat, en het vervolg der beraadslagingen bepaald op heden avond, ten 8 ure.

Avondzitting van Woensdag, 23 December.

Aan de orde is de voortzetting van de beraadslagingen over Hoofdstuk III (Buitenlandsche Zaken) de Staatsbegrooting over 1858.

De heer *Regout* stelt als motie van orde voor:

„De Kamer besluit, na de gehoudene beraadslagingen en na de gegeven inlichtingen door den Minister van Buitenl. Zaken, om de Regering dringend uit te noodigen de belangen van Nederland bij de ten uitvoerlegging van de traktaten met België verder met kracht te blijven handhaven."

Deze motie, in omvrage gebragt zijnde, wordt aangenomen met 17 tegen 12 stemmen.

Tegen, de heeren *van Pallandt*, *Blankenheym*, *van Beeck Vollenhoven*, *Borski*, *'t Hooft van Benthuizen*, *Paspoort van Grijpskerke*, *Insinger*, *Cost Jordens*, *d'Ablaing van Giesenburg*, *van Sasse van Ysselt*, *Bosch van Drakestein* en *de Voorzitter*.

De diskussiën over Hoofdstuk III worden alsnog voortgezet, waaraan de heeren *van Nispen*, *Cremers*, *van Beeck Vollenhoven* en *van Swinderen* deel namen, waarna het wordt aangenomen met algemeene stemmen.

Hoofdstuk IV (Justitie) wordt mede, zonder beraadslaging, met algemeene stemmen aangenomen.

Hoofdstuk V (Binnenlandsche Zaken).

Op de aanmerkingen van de heeren *van Meeuwen*, *van Eysinga*, *van Sasse*, *Cremers* en *van Voorthuijzen* wordt door den Minister van Binnenlandsche Zaken o. a. gezegd, dat door de verschillende sprekers twee hoofdpunten zijn behandeld: 1°. de sluiting van de Dieze in verband met het belang der omliggende polders. De Regering geeft de verzekering, dat bij de verdere behandeling dier zaak voor de belangen, zooveel mogelijk, zal zorg gedragen worden en de belanghebbenden zullen worden gehoord. Dit ligt geheel in de bedoeling der Regering en daardoor zullen de aangevoerde bezwaren vervallen, want tegen de sluiting der Dieze op zich zelf bestaat in Noord-Brabant geen bezwaar.

2. De spoorwegen: de sprekers hebben zich bepaald tot de mededeeling van beschouwingen. [illegible]

verheugt hem, dat men erkend heeft, dat er ten deze met bedachtzaamheid dient gehandeld te worden. Daarom heeft hij zich ook onthouden om in de mem. v. beantw. in ontwikkelingen over de zaak zelve te treden. Bij de uiteenzetting der rigtingen voor de spoorwegen is nooit de bedoeling geweest, om alles op eens tot stand te brengen, maar alleen om eene opgave te doen van die rigtingen, welke de regering meende, dat het meest met het algemeen belang overeenstemden. Door die opvatting vervalt het verwijt, van in deze zaak eerst met stoom en later met flaauwheid te zijn te werk gegaan. Hij beantwoordt vervolgens de overige punten van meer ondergeschikt belang zooals de zegelregten voor de registers van den burgerlijken stand. De vervulling der plaats van een hoogleeraar te Groningen zal geschieden na de aanneming der som voor een buitengewoon hoogleeraar. En wat betreft de Noordwillemsvaart, antwoordde Z. Ex., dat de regering de zaak onderzocht heeft en ter gelegener tijd een voorstel zal doen.

Hoofdstuk V wordt met algemeene stemmen aangenomen; hoofdstukken VI (Herv. Eeredienst); VII (R. K. Eeredienst); en VIII (Marine) worden zonder beraadslaging, met algemeene stemmen aangenomen. De zitting wordt hierop gescheiden tot heden Donderdag ochtend ten 11 ure.

RUSLAND.

PETERSBURG, 13 December.

Uit Kroonstadt schrijft men van den 8. Dec.: »De storm van gisteren heeft het ijs in alle rigtingen verbroken; de groote reede is tot op eenige wersten boven het fort nog met ijsschotsen bedekt. Het vaarwater van het noorden is vrij."

Van den 9. Dec. schrijft men: »De was van het water heeft gisteren avond het ijs van de groote reede in het oosten weggevaagd even als in het noorder kanaal, zoodat de gemeenschap met vaartuigen met Oranjeboom geheel open is."

De stoomscheepvaartmaatschappij op de Kama en de Wolga is gemagtigd, 2000 nieuwe aandeelen uit te geven om die vaart spoedig in werking te brengen.

PETERSBURG, 22 December.

Den 19. Nov. zijn 3000 Tscherkessen, aangevoerd door 13 naïbs, door onze troepen totaal geslagen. De geheele Slatavia is door de Tcherkessen ontruimd, en al de dorpen zijn in de asch gelegd. De Russsiesche troepen zullen nu de winterkwartieren betrekken.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 21 December.

In de finan[illegible] men zich, dat het handelhuis [illegible] van 5½ millioen Mark Banko nog niet geheel gedekt is.

Uit Damaskus schrijft men van den 7 Dec., dat aldaar groote wanordelijkheden hebben plaats gehad tusschen twee vijandelijke stammen, waarbij 45 menschen gedood zijn.

De beide Russiesche grootvorsten *Nikolaas* en *Alexander* zijn op reis naar Italië te Weenen gekomen, om een paar dagen te vertoeven; zij hebben dadelijk ten hove gedineerd. Men meent, dat de keizerin-moeder met den winter weder naar Italië gaat, en dan ook eenigen tijd te Berlijn zal komen.

De Onderkoning van Egypte heeft magtiging verleend tot den bouw van verscheidene kerken; aan de broeders der Christelijke leer te Kaïro heeft hij een uitgestrekten strook gronds afgestaan, om een »broederhuis" te stichten, met de bevoegdheid scholen op te rigten op de verschillende plaatsen, waar veel R. Katholieken wonen; ook heeft hij eenige Christenen als officieren bij zijn leger geplaatst.

BERLIJN, 21 December.

De *Staatsanzeiger* bevat het koninklijk besluit, waarbij de beide kamers van den landdag den 12 Jan. worden bijeengeroepen.

Ten opzigte der terugreis en ontvangst van prins *Frederik Willem* van Pruissen en zijne jeugdige gemalin moet het volgende zijn vastgesteld: Het jeugdig echtpaar zal, nadat het huwelijk den 25. Jan. gesloten is, Londen den 2. Febr. verlaten en over Ostende naar Brussel reizen, waar denkelijk overnacht wordt. Van Brussel reizen de prins en de prinses naar Keulen, den volgenden dag over Maagdenburg naar Hannover en van daar naar Brunswijk. Te Potsdam vertoeven zij twee dagen en den 8. Februarij begeven zij zich naar het slot Bellevue nabij Berlijn, van waar de schitterende intogt in de hoofdstad door de Brandenburgerpoort plaats vindt, welke in eene soort van triomfpoort zal herschapen worden. Reeds zijn de stedelijke autoriteiten en de gilden, welke laatsten een optogt met hunne vaandels en blazoenen houden zullen, druk met het maken van toebereidselen bezig. Des avonds van dien dag wordt de geheele stad prachtig geïllumineerd.

De centrale scheepvaart-kommissie te Mainz heeft zich dezer dage weder bezig gehouden met de noodzakelijkheid der vermindering van de Rijntollen. De Badensche, Beijersche en Nederlandsche gevolmagtigden hebben daarop vooral aangedrongen, er op wijzende, dat het vervoer van ruwe katoen van Engeland naar Zwitserland reeds bijna geheel over Frankrijk plaats heeft, over Havre en per spoor over Parijs en Straatsburg; de opening van den spoorweg naar Mulhausen dreigt de konkurrentie erger nog te maken, en de vermindering der Rijntollen te noodzakelijker. Pruissen wil iets toegeven, maar Darmstadt en Nassau bijna niet.

HAMBURG, 23 December.

De Deensche Kamers zijn gister gesloten. De hooge raad van dat rijk zal den 10. Jan. vergaderen. Er komen vele demissiën in.

In Denemarken, Zweden en Noorwegen hebben nog dagelijks faillieten plaats.

ENGELAND.

LONDEN, 22 December.

Het *Court Journal* meldt, dat, even als bij gelegenheid van het huwelijk der Koningin, de bruidsgezellinnen, veertien in getal, juweelen sieraden ten geschenke zullen ontvangen. Deze bestonden in der tijd uit een diamant en turquois versiersel, dat aan den schouder gehecht werd op de mouw van het kleed. Bij deze gelegenheid zijn er arm- en borstsieraden, benevens juweelen spelden, besteld geworden. De leden der koninklijke familie hebben insgelijks geschenken van edele gesteenten besteld, en die van de hertogin *van Kent*, wier peetekind de prinses is, munten vooral uit. Volgens het *Court Journal* is de uitzet van de prinses allerprachtigst. De koningin heeft de geheele ruimte in Mivarts hôtel besproken tot ontvangst der gasten, want het paleis zal te klein zijn.

Nog leest men in het *Court Journal*, dat de Koningin van Oude een sekretaris naar Parijs gezonden zou hebben, ten einde een doorluchtig persoon (denkelijk den Franschen Keizer), die zeer veel belang zoude stellen in hare zaak, over te halen, om die bij het Engelsche goevernement, met opzigt tot de toekomstige regeling van Oude, te bepleiten.

Verdere pogingen om de **Leviathan** in vlot water te brengen zullen denkelijk niet dan tijdens het volgend springtij, hetwelk in de laatste dagen dezer maand invalt, aangewend worden. Intusschen is men met het aanbrengen van nieuwe schragen druk bezig en zal de hydraulische kracht aan welke het schip bereids onderworpen geweest is nog meer dan verdubbeld worden.

Uit New-York zijn, behalve de mededeelingen in de Boodschap bijna geene tijdingen van aanbelang; onder deze weinigen behoort echter in de eerste plaats, dat de eenheid der groote demokratische partij weêr verbroken schijnt en de klove tusschen hare beide fraktiën meêr duidelijk is zigtbaar geworden door de verkiezing van den demokraat *Tiemann*, ondanks de 40000 [illegible] demokraat *H. Wood* uitgebragt. Twee groote kwestiën zijn er dan ook, die niet zullen kunnen missen die verdeeldheid meer te doen uitkomen. De eerste is die tusschen den President en den goeverneur van Kansas betreffende de konstitutie, waarin de Pres. het met de demokraten van het Noorden, de goeverneur het met die van het Zuiden eens is. De tweede is die van Centraal Amerika in het algemeen en van *Walker* in het bijzonder. De demokraten van het Noorden willen dat de onzijdigheid worde geëerbiedigd, die van het Zuiden verlangen, dat de Ver. St. vasten voet in Nicaragua krijgen. De Pres. heeft in zijne boodschap getracht tusschen beiden door te zeilen, maar daardoor maakt hij allen ontevreden. Bovendien zijn er nog andere kwestiën, waarover men het ook op verre na niet eens is, als bv. de oorlog met de Mormonen, die tevens eene vermeerdering van het leger noodzakelijk zal maken; — de noodzakelijkheid om eene leening te sluiten; het toltarief. — Deze verdeeldheid der demokraten zal de republikeinsche oppositie zeer veel gewigt verschaffen, zoo in den Senaat, waar van de 62 leden 36 tot de demokratie behooren, als in de Kamer der Vertegenwoordigers waar 128 van de 234 leden demokraten zijn.

LONDEN, 23 December.

De *Times* deelt de benoeming mede van den baron *v. Brunnow* tot Russiesch gezant te Londen, en ziet in deze benoeming het bewijs van de vriendschappelijke betrekking tusschen Engeland en Rusland.

Uit Nieuw York zijn door de Kanguroo berigten tot den 11 Dec. aangebragt, en tevens 250,000 dollars aan specie. De president der vereenigde Staten heeft den gen. *Walker* ontslagen als goeverneur van Kansas. Het departement van de schatkist te Washington had zijne betalingen gestaakt.

LONDEN, Woensdag 23 December.

Het goevernement heeft berigten ontvangen, dat Lucknow ontzet is, en dat de vrouwen, kinderen en gewonden aldaar aanwezig, in veiligheid zijn gebragt.

Generaal *Campbell* heeft zich te Alumback met het hoofdkorps der Engelsche legermagt vereenigd en heeft zes dagen lang voortdurend ernstige en bloedige gevechten moeten leveren, om de voornaamste sterkten, waar de muitelingen zich genesteld hadden, te veroveren en de ingesloten garnizoenen te ontzetten.

Den 20. Nov. zijn de vrouwen, kinderen, zieken en gewonden naar Cawnpore opgezonden.

De opperbevelhebber heeft thans een legermagt van 20,000 man ter zijner beschikking.

Mobiele kolonnes doorkruissen het land in alle rigtingen en verslaan overal de rebellen.

De *Times* zegt, dat men verneemt, dat de *joint-stock-banks* den koers op deposito tot 6 pCt. zullen verminderen, en heden middag wordt zulks nader bevestigd. Heden zijn omstreeks £ 200,000 goud in de bank van Engeland gebragt.

FRANKRIJK.

PARIJS, 22 December.

Het onheil, het koningrijk Napels overkomen, heeft in de eerste plaats hier heden de aandacht bezig gehouden. Men kent echter nog geene bijzonderheden, en de vrees zal welligt het tooneel van het onheil met krachtiger verwen kleuren, dan het te hopen is, dat de waarheid wezen zal. Het ontvangen van bijzonderheden zal dus zeer te stade komen.

Men beweert, dat Frankrijk ter vergoeding der kosten voor het aandeel, dat het in de Chinesche expeditie zal nemen, enkele punten op de Chinesche kust zal bekomen. Bij de bezetting van Kanton zal Frankrijk dat gedeelte erlangen, waar vroeger de Jezuiten instellingen stonden.

Men verneemt niet naders van de amnestie die aan de veroordeelde dagbladen met 1 Jan. zou verleend worden, niettegenstaande de stappen die daartoe van verschillende zijden gedaan zijn. De schatkist verliest door de 2 maanden opheffing van *la Presse* 120,000 fr. zegelgeld.

De duellen nemen toe; weder hebben een ambtenaar aan het ministerie en een auditeur bij den Staatsraad, om eene plaats in den schouwburg, geduelleerd. De eerste is gewond.

Men spreekt van eene geheele wederinenting van het leger, gelijk dat in Pruissen in 1856 met 44,222 manschappen is geschied.

Door de vochtigheid der lucht werkt de telegraaflijn in geheel Frankrijk slecht.

PARIJS, 23 December.

Op de Beurs had men heden geene gunstige berigten uit Marseille ontvangen, doch daarentegen waren de tijdingen uit Lyon gunstig; de prijzen der zijde aldaar zijn 3 à 4 frs. gestegen. De houding der Beurs was goed.

ADVERTENTIEN.

*** Heden overleed na een langdurig en smartelijk lijden, in den ouderdom van ruim 66 jaren, tot mijne en mijner kinderen diepe droefheid mijn geliefde echtgenoot ANTHONIE VAN DORSTEN JACs. ZOON.

Utrecht, 21 December 1857. — G. C. EENTJES, Wed. A. VAN DORSTEN Jz.

Eenige en algemeene kennisgeving.

De affaire in Droogerijen en Verfwaren wordt op denzelfden voet en firma voortgezet.

*** Heden overleed, in den ouderdom van ruim 57 jaren, Vrouwe F. A. Baronesse VAN LIJNDEN, Wed. den Heer Mr. J. S. VAN NAAMEN.

Amsterdam, 22 December 1857.

*** Na een veeljarig lijden, ontsliep heden kalm en gelaten, mijn geliefde Echtgenoot, de Heer CHRISTIAAN OORTMAN, in den ouderdom van ruim 76 jaren.

Utrecht, 23 Dec. 1857. — E. BROUWER BOSCH, Wed. OORTMAN.

*** Voor de bewijzen van belangstelling bij de bevalling mijner Echtgenoot ondervonden, betuig ik, ook namens haar, mijnen opregten dank.

D. VAN ZIJDVELD.

Utrechtsche Schouwburg.

*** Met toestemming van het Hoofd van het Plaatselijk Bestuur,

(No. 1 van het Abonnement.)

Op DINGSDAG 29 December 1857,

BRUYERE

of de Lotverwisselingen,

TOONEELSPEL in 2 Bedrijven, naar het Fransch van THEODORE COGNIARD, door den Heer H. TIGGELAAR. Muziek van J. M. COENEN. *BRUYERE*, Mw. **KLEINE**, als Gast.

NOOIT VERTOOND.

GEVOLGD DOOR:

ROBERT en BERTRAM,

Groot Nieuw Komiek Ballet Pantomime in vier bedrijven en zes tafereelen.

1e Taf. *De Ontvlugting.*	4. T. *Het Bal Masqué.*
2e » *De Bruiloft.*	5. » *De Keuken.*
3e. » *Het Assurantie-Kantoor.*	6. » *Kermisvreugd.*

Aanvang ten **ZEVEN** *ure.*

De plaatsen kunnen besproken worden bij den Heer J. DOESBURG, en, op den dag der voorstelling aan den Schouwburg van 11—3 ure.

De Lijsten ter deelneming in [illegible] **vijf Holl. Voorstellingen**, liggen van heden tot en met Maandag den 28 December, bij den Heer J. DOESBURG, Steenweg.

Zaal naast den Schouwburg.

*** Op Zondag den 27. December **Harmonie Concert** onder directie van den Heer RUDERSDORFF.

Aanvang ten 7 1/2 ure. De Onderneemer,
Entrée 25 Cts. de persoon. J. WOLTERS.

*** Mejufvrouw EBERWEIN bij annonce in de Utrechtsche Courant van 18 Nov. jl. de heeren Griffiers bij de Regtbanken in de provincie Utrecht, mitsgaders die bij het Hof, alsmede de heeren Notarissen aldaar residerende, *vruchteloos* hebbende uitgenoodigd, wel te willen onderzoeken of onder derzelver minuten ook mogt zijn berustende, de acte van scheiding en deeling der nalatenschap van wijlen Jonkvrouwe CORNELIA WILHELMINA D'ABLAING GIESENBURG TOT BURGGRAVENSTEIN; die Jhr. D'ABLAING GIESENBURG te Doorn, beweert, op zijn 25jarigen ouderdom (dus omstreeks het jaar 1803 of 1804) te zijn gepasseerd; — noodigt bij vernieuwing welgemelde *Heeren* of *degene*, welke in staat zoude mogen zijn, omtrent die scheiding eenig narigt te kunnen geven, vriendelijk uit, naar die bedoelde scheiding onderzoek te willen doen, belovende aan dengene, welke inwendig eene maand na dato, *het eerst* de noodige informatie aan haar gemagtigde zal doen toekomen, met dat gevolg dat zij daarvan het vereischte afschrift zal kunnen bekomen, **eene belooning van Vijftig guldens.**

Zij refereert zich voor zoo veel noodig tot boven gemelde annonce van 18 Nov. jl.

VERIFICATIE.

*** De Schuldeischers in het Faillissement van PETRUS NICOLAAS BROERS, Timmerman en Aannemer, wonende te *Utrecht*, worden opgeroepen tot de bijeenkomst, welke zal gehouden worden op *Dingsdag, den 19. Januarij* 1858, *des voormiddags te tien ure*, in het locaal der Arrondissements Regtbank te *Utrecht*, ten einde hunne schuldvorderingen te doen verifiëren, — terwijl zij tevens worden uitgenoodigd de opgave hunner vorderingen vooraf in te dienen bij één der ondergeteekende Curators.

De Curators,
M. DE KOCK
C. P. H. RAS.

THE PEOPLE'S PROVIDENT
OF
DE VOORZORG,
Volks-levensverzekering-Maatschappij.
N°. 2. Waterloo-Place, Pall Mall London.

Kapitaal een half millioen L. St. of 6 millioen Gulden (Nederl.)

*** De Ondergeteekende, Agent van bovengenoemde Maatschappij voor de provincie Utrecht, neemt de vrijheid de aandacht van het publiek te vestigen op deze hoogst nuttige, heilzame en soliede instelling, waaromtrent de noodige inlichtingen zijn te verkrijgen bij

P. A. RIJKEBUSCH,
Agent voor de provincie Utrecht, St. Pieterskerkhof.

*** Burgemeester en Wethouders van Wijk bij Duurstede, zullen op 30 dezer des voorm. ten 10 ure in het bosch Duurstede, (of bij ongunstig weder op het Raadhuis der gemeente) verkoopen, een aanzienlijke partij zware opgaande en andere IEPE BOOMEN, geschikt voor werkhout, en eene groote partij grove STEENPUIN.

Wijk bij Duurstede 26 December 1857.
Burgemeesters en Wethouders voornoemd,
G. FOCK.
De secretaris, W. A. A. HUIJGENS.

*** Verkooping van Zware SCHIETWILGEN — EIKEN BOOMEN — ELZEN- EN ESSEN HAKHOUT aan den Lekdijk bij Amerongen.

Op Woensdag den 30 December 1857, s'middags om 12 ure, bij de Wed. VAN WIJK, in de *ROODE LEEUW* te Amerongen.

*** De Notaris TISSOT VAN PATOT te Maarssen, zal den 6. Januarij 1858, des voorm. 11 ure, in het Heeren Logement te Maarssen, publiek verkoopen: De Kapitale BOERENHOFSTEDE, genaamd *BOSCHZIGT*, staande en gelegen in den Polder Oud Aa, onder Breukelen Nijenrodes, groot ongeveer 16 bunders.

Breeder bij biljetten omschreven, en **inmiddels uit de hand te koop;** te bevragen bij den heer H. MANTEN, te Maarssen.

PAPIER MAGAZIJN.

*** Registers, Grootboeken, Journalen, Copij- en Cassaboeken, Contracedullen, Notitien, Rekeningen, Wissels, Quitantien, Assignatien, Nota's, alle Papiersoorten, Lak, enz. enz., en alles in dit vak voorkomende, is ruim gesorteerd. Voorhanden eene keurige sortering Nieuwjaarskransjes, Visitekaartjes, enz. enz. Best Holl. Rekeningen papier à 22 1/2 Cts, per boek, in twee formaten. Alle Steendrukwerk wordt in 2 à 3 dagen netjes en goedkoop afgeleverd. Fijne Frankforter Speelkaarten, Quadrille- en Omberdoozen, Kers- en Nieuwjaarsgeschenken zijn mede in massa voorradig.

A. GRIJSEELS & Co.

*** GROOTBOEKEN, JOURNAALS, MEMORIAALS, REKENING COURANT-, CASSA-, WISSEL-, KLAD-, KOPIJBOEKEN, enz. worden naar op te geven modellen, spoedig, netjes, goedkoop, sterk en van 't beste papier gemaakt en geleverd door **NOLET EN ZOON**, Kantoor-boekwinkel, Oude Gracht bij de Bakkerbrug, tegen over het Kasteel van Antwerpen.

Smal en breed rekening papier in soorten **ad 25 Cts.** per boek.

*** Op Zaturdag den 23. Januarij 1858, des namiddags ten vijf ure, zal men aan het Lokaal van verkoopingen der Notarissen te Utrecht publiek verkoopen:

No. 1. Een aangenaam gelegen BUITENVERBLIJF, aan het beste gedeelte van de Maliebaan te Utrecht, bestaande in eene Huizinge, wijk I No. 195, voorzien van vier Kamers, Alcove, Keuken, Kelder en Zolder, met afgesloten Kamertje, Tuin met vele Vruchtboomen, Moesgrond, enz., groot 21 roeden 60 ellen; tot Zomer- en Winterverblijf geschikt.

No. 2. Een HUIS met afzonderlijken uitgang voor het Bovenhuis, Erf en Tuin, benevens annexe Woning, te Utrecht, onder Abstede, aan den Singel tusschen de Wittevrouwen- en Maliebarrières, wijk I No. 217 B 1. 2 en 3; zijnde de Benedenhuizinge voorzien van zeven Kamers, Alcove, Opkamertje, Kelder en Zolders, en de Bovenwoning van vier Kamers, Kelder en Zolders.

No. 3. Eene HUIZINGE en TUIN, te Utrecht, onder Catharijne, aan den Straatweg, wijk L No. 39 *k*, waarin zes Kamers, Kelderkeuken, Kelder en Zolder.

No. 4, 5 en 6. Ieder een HUIS met Tuin, naast het vorige perceel, wijk L No. 39 *g*, *h* en *i*, elk voorzien van vijf Kamers, Keuken, Kelder en Zolder.

No. 7. Eene welterneringstaande HUIZINGE, ERF en GROND, te Utrecht aan de noordzijde van de Marieplaats, wijk E No. 434, voorzien van een Voorhuis, zes Kamers, Keuken, Kelder, Zolder en Vliering.

Breeder bij billetten en nader onderrigt ten kantore van den Notaris BUSKES, te Utrecht.

*** Men zal op Zaturdag den 30. Januarij 1858, des namiddags ten vijf ure, te Utrecht, achter Sint Pieter, in het openbaar verkoopen:

Eene HUIZINGE, thans tot smederij ingerigt, met Erf en Grond en daarachter gelegen WERKPLAATS, te Utrecht, aan de zuidzijde van de Zadelstraat, wijk E, no. 376, (de Werkplaats in de Boterstraat, wijk E, no. 348).

Bevattende een Voorhuis, tot Smederij ingerigt, drie zoo Beneden- als Bovenkamers, Kelder, Kelderkeuken, Plaatsje, Zolder en Vliering. — Achter het huis eene Werkplaats, uitkomende in de Boterstraat met Kelder, Zolder en Vliering.

Te aanvaarden den 1. Mei 1858.

Breeder bij billetten en nader onderrigt ten kantore van den Notaris BORRET, te Utrecht.

TE KOOP:

*** Een vierkante toonhoudende zes-octaaf PIANO. Te bevragen bij J. DEKKER, Liniëerfabriek en Papierwinkel, Zadelstraat.

TE HUUR:

*** op een der beste standen der stad: Twee BOVENKAMERS, met vele gemakken en groote Alcove, tegen Februarij te aanvaarden; te bevragen bij de Wed. F. HERFKENS EN ZOON. Boekbinderij en Linieerfabriek, Oude Gracht No. 22.

*** Er wordt gevraagd voor twee Dames een net HUIS, op een fatsoenlijken stand, bevattende 5 à 6 Kamers. Adres Bureau dezer Courant onder Letter D.

*** De Boekhandelaar FREDERIK MULLER, te Amsterdam, heeft uitgegeven en verzonden:

Het Prospectus in 4° van

HISTOIRE NUMISMATIQUE
du Royaume de Hollande,
sous le règne de S. M. LOUIS NAPOLEON.
Avec Documens et Planches,
par
MAURIN J. C. F. N. Comte NAHUIJS.

De uitgave geschiedt in Maart. Het werk zal 12 à 14 Platen bevatten. De prijs zal zijn *f* 6,50 (gekleurd *f* 8.—) welke prijzen bij de uitgave verhoogd worden.

*** Bij **A. Rutgers**, *Hamburgerbrug*, steeds te verkrijgen **Spaansche Castanjes** à 8, 10 en 12 Cents de 5 ons, **Patent Waskaarsen, Bougies claires** 1. kwal. 6 2. 57 5 Cts., Alsmede *Groene en Graauwe Erwten, Capucijners, Bruine* en *Witte Boonen.*

Oester en Kreeften berigt.

*** De Wed. H. KOENDERS berigt aan het geëerde begunstigers, dat zij weder heeft ontvangen eene lading Zeeuwsche en Texelsche OESTERS, alsmede Zeekreeften, Paling in het zuur, gemarineerde Haring, Bootsmans-Winterharing, fijne malen Leng, Bergsche Anchovisch, opregte Engelsche Sprot en dito Bokking, fijne Engelsche Bier, Snoek, Baars en Paling, en alles wat tot haar behoort.

Livres Anciens et Modernes.

Bulletin mensuel. N°. 1 Décembre 18

Onder dezen titel zal de boekhandel. MARTINUS NIJHOFF te 's Gravenhage maandelijksche lijsten geven van boekwerken in zijn **Magazijn** voorhanden en voor de daarbij staande prijzen te bekomen.

Het December-nummer is verschenen en bevat titels van 300 meest belangrijke werken over vakken van wetenschap, kunst en smaak.

Op franko aanvraag worden deze lijsten aan belangstellenden *gratis* toegezonden.

Marktberigten.

Wijk bij Duurstede, 23 Dec. Tarwe van *f* 8,00 *f* 8,50. Beste dito van *f* 9,25 tot *f* 10,00. Rogge *f* 6,25 tot *f* 6,75. Boekweit van *f* 7,25 tot *f* 7,50. H... van *f* 4,75 tot *f* 5,00. Paardenboonen van *f* 7,90 *f* 8,00. Witte Erwten van *f* 8,60 tot *f* 8,75 Boter 5 Ned. Onzen van 40 tot 47 1/2 cents. Hoendereijeren 100 stuks van *f* 3,00 tot *f* 4,00.

Schiedam, 23 Dec. Granen. Verkocht. Rogge: 14.. Archangel *f* 177 kont., *f* 180 3/m., en 144 ℔ dito *f* .. kont. Gerst: 130 ℔ Coursche *f* 180 kont.

Moutwijn per Ned. vat zonder fust *f* 12,00. Jenever id. *f* 17,50. Amsterd. proef *f* 18,75, zonder de belasting. Spoeling *f* 2,10 per ketel.

WAARNEMINGEN, gedaan op het Koninklijk Ned. Meteorologisch Observatorium te Utrecht. (*Zonnenb...*

Dec.	Uren	Wind- rigt.	Wind- kr.	Barom bij 0°.	Ther F.	Afwijk. d. temp.	Vochtigh.	Gev. regen	Aanmerk.
			N. ℔						
23	2	wzw.	22.0	769.29	52.5	+ 14.6	0.88	0	Bewolkt.
	10	wzw.	10.0	70.40	48.7	+ 13.3	0.86	0	Idem.
24	8	wzw.	3.5	70.75	48.4	+ 14.4	0.92	0	Zw. bewolkt

PRIJZEN DER EFFEKTEN.
AMSTERDAM 23 December 1857.

NEDERLAND.					
Werkel. Schuld . . .	2 1/2	pCt.	63 1/8	63 5/16	63[illegible]
dito dito	3	„	75	75 1/16	75[illegible]
dito dito	4	„	96 1/16	96 1/8	
Handelmaatschappij .	4 1/2	„	134 3/4	135	135
Oost-Indische Leening	4	„	94 7/8	95	95
BELGIË.					
Certifik. bij *Rotschild*	2 1/2	pCt.	51	51 1/8	
SPANJE.					
Obligatien	1 1/2	pCt.	25 3/16	25 3/8	25[illegible]
Oblig.	3	„	41 1/2		
Binnenl. Schuld . . .	3	„	36 1/2	36 11/16	36[illegible]
PORTUGAL.					
Obligatiën	3	pCt.	44 1/16	44 3/16	44[illegible]
dito 1856.	3	„	43 1/4	43 5/16	43[illegible]
RUSLAND.					
Oblig. bij *Hope en Co.*	5	„	104	104 1/4	104[illegible]
Obligat. 1828 & 1829	5	„	102 1/4	102 1/2	102[illegible]
Certifikaten 1840. . .	4	„	82 1/4	82 1/2	82[illegible]
Cert. bij *Stieglitz* . .	4	„	81 7/8		
dito 5e Serie	5	„	94 1/4	94 1/4	94[illegible]
dito 1855 6e Serie. .	5	„	97 7/16	97 5/8	97[illegible]
dito Adm. te Lond.	4 1/2	„	94 1/2		
Cert. van Assign.	6	„	63 3/4		
POLEN.					
Aand. 1835, fl. 500			150		
Obligatien.	4	pCt.	75 9/16	75 5/8	
OOSTENRIJK.					
Oblig. Metaliek . . .	5	„	72	72 1/4	
Oblig. Rente Am. . .	5	„	85 3/4	85 7/8	
dito dito Nat. 1854.	5	„	74 3/8	74 3/4	
dito dito	2 1/2	„	37 5/16	37 7/16	

Snelpersdruk van L. E BOSCH EN ZOON.

Provinciale Staten van Utrecht.

Vervolg en slot der zitting van 2 December.

De *Voorz.* acht dit onvolledig, daar nu niet bepaald wordt, wat Gedep. Staten zullen doen als zij de bezwaren ongegrond bevinden. Volgens het art. beslissen zij in beide gevallen met een met redenen omkleed besluit. Ten tweede zouden nu altijd, als de bezwaren gegrond bevonden wierden, de verkiezingen moeten worden vernietigd, terwijl het door de kommissie fakultatief is gelaten, daar er toch bezwaren kunnen rijzen van zeer ondergeschikten aard, die de vernietiging niet noodzakelijk maakten.

De heer *Bastert* verklaart zijn amend. in te trekken.

De heer *Pabst* vraagt naar aanleiding van de aanmerking van den heer *v. Beeck Calkoen* of het bepaalde in de 2 eerste al. van art. 18 *b* een maatregel van orde is, dan wel of het doel is, dat als Gedep. Staten zich met de daarin bedoelde beslissing niet vereenigen, zij ambtshalve de verkiezing kunnen vernietigen. Spr. zou dat wel wenschen, en meent dat de tweede al. van art. 18 *c* daar ook op slaat.

De heer *v. Hoytema* zegt, dat art. 18 *c* handelt over het beroep, waartoe art. 18 *d* de bevoegdheid geeft. De vernietiging ambtshalve heeft de komm. niet noodig geacht, want als niemand klaagde, kon men toch niet aannemen dat er nog klagten zouden zijn.

De heer *v. Beeck Calkoen* erkent nu, dat de bevoegdheid tot vernietiging ambtshalve niet in de redaktie ligt.

De heer *Pabst* zal er niet op aandringen als Gedep. Staten die bevoegdheid niet verlangen; hij begrijpt echter niet waarom zij niet is toegekend, daar zij nu geheel magteloos zullen zijn, als men de klagten slechts weet te smoren.

Art. 18 *e* en *f* worden zonder omvraag aangenomen.

Art. 19. De vergaderingen worden door den voorzitter schriftelijk belegd, minstens tweemaal vier en twintig uren vóór den dag der bijeenkomst.

De oproepingsbrief vermeldt de te behandelen onderwerpen. Onderwerpen, daarin niet vermeld, kunnen alleen behandeld worden als twee derden der aanwezige leden er hunne toestemming toe geven.

Benoemingen en voordragten worden alleen gedaan of opgemaakt in eene opzettelijk daartoe bijeengeroepen vergadering.

In gevallen, die onverwijlde voorziening eischen, kan van de bepalingen van dit artikel worden afgeweken, zoo wel van de wijze van oproeping als wat den termijn betreft.

De heer *Huydecoper* vraagt of het wel noodig is die bepaling te behouden; die verg. bestaat in den regel niet uit een zoo groot aantal leden; deze zijn met elkander gewoonlijk goed bekend, en Spr. gelooft niet, dat men moet aannemen dat sommigen bij verrassing besluiten zullen willen nemen om de anderen te overvallen en te bedriegen.

De heer *v. Hoytema* zegt dat de komm. het heeft behouden, wijl zij het konsekwent en een goed beginsel achtte, dat als de oproepingsbrief een voorstel niet vermeldt, men er niet door kan worden verrast. De onderstelling van goed vertrouwen en vriendschappelijke bejegening der leden onderling kan men in een regl. niet aannemen.

Het art. wordt met art. 20 en 21 zonder omvraag goedgekeurd.

Art. 22. Het bestuur neemt geen besluit, zoo niet minstens twee derden der leden tegenwoordig zijn.

Alsdan wordt eene tweede vergadering belegd ter behandeling van dezelfde onderwerpen en hiervan op nieuw aan de leden kennis geven.

In die tweede vergadering beslissen de aanwezigen.

Het voorschrift van dit artikel is niet van toepassing, waar de omstandigheden onverwijlde voorziening vorderen.

De heer *Ram* stelt voor »twee derden" te doen vervangen door »meer dan de helft" »minstens" weg te laten, en »zijn" in »is" te veranderen.

De Voorz. zegt dat $\frac{2}{3}$ is voorgesteld, om meer waarborg te hebben voor eene goede behandeling.

Het voorstel van den heer *Ram* wordt aangenomen met 24 stemmen, tegen de heeren *v. Hoytema*, *Broers*, *Boer*, *Metelerkamp*, *v. Nooten* en *de Beaufort*.

Het aldus gewijzigd art. met het volgende aangenomen zijnde, wordt de zitting geschorst tot heden avond ten 7 ure.

Avondzitting van Woensdag 2 December.

Tegenwoordig zijn 30 leden. Afwezig de heeren *v. Veersen*, *Laan*, *Kien*, *Ackersdijck*, *v. Asch v. Wijck*, *Vos*, *v. d. Poll*, *Hartjens*, *v. Bel*, *v. Hardenbroek* en *de Geer v. Oudegein*.

Aan de orde van behandeling is art. 24 van het ontwerp-regl. op de waterschappen, welk art. zonder omvraag wordt aangenomen.

Art. 25. Alle personen, maatschappen en burgerlijke regtspersonen, die binnen den ring van het waterschap een of meer bunders land of water in vollen eigendom erfpacht of vruchtgebruik bezitten en daarvoor in den omslag betalen, zijn tot stemmen in de vergadering bevoegd.

Elke bunder lands of water, waarvoor de volle omslag betaald wordt, of zooveel land of water als de volle omslag voor één bunder betaalt, geeft éénе stem.

Niemand mag echter meer stemmen uitbrengen dan een vierde van het getal der in het waterschap gelegen stemgevende bunders bedraagt.

De heer *Bastert* heeft bezwaar tegen de tweede al., waardoor hij meent, dat den grooten grondbezitters een te groot overwigt wordt gegeven, hetgeen de kleine ingelanden meer van de verg. zal doen wegblijven. Spr. stelt daarom voor de 2e al. dus te lezen: »De mate van stemgeregtigdheid, die het bezit van meer bunders geeft, wordt bij het bijzonder regl. bepaald." Spr. stelt niet voor eene schaal in te voeren, wijl hij meent, dat die verschillen kan, al naar gelang van de grootte en de gesteldheid der waterschappen, waarvan men de zaak wil regelen.

De heer *Menso* geeft den voorsteller in overweging ook de laatste al. te laten vervallen en ondersteunt het amend., dat hij meent, dat niets prejudiciëert. De komm. stelt als voorbeeld voor de werking van haar voorstel het regl. van Z.-Holland, doch Spr. stelt daar tegenover die van Gelderland, N.-Holland en Friesland, en als Spr. nu een voorstel hoort doen waardoor de verg. in haar geheel blijft, om eventuëel aan te nemen wat is voorgedragen, meent hij, dat men dit moet aannemen, daar men toch niet met al de bijzondere regl. bekend kan zijn, en Gedep. Staten de gelegenheid hebben zich later met de desbetreffende bijzonderheden van iederen polder bekend te maken.

De *Voorz.* is van oordeel dat in een regl. van beginselen de essentiëelste beginselen behooren te worden opgenomen, en daartoe behoort het stemregt, welks regeling aan de bijzondere regl. over te laten, Spr. eene miskenning zou achten van wat de arbeid vereischt dien men verrigt. De heer *Menso* wijst op voorbeelden van andere prov., doch als men daarin treedt, zal men tot het resultaat komen, dat het overal verschillend is geregeld. Spr. geeft de voorkeur aan een vast beginsel, en dat van Ged. Staten heeft het konstant gebruik in deze prov. vóór zich, waaraan men sedert eene reeks van jaren gewoon is, terwijl het tevens gegrond is op het belang der eigenaren. Ged. Staten hebben lang geaarzeld of zij niet het stelsel van den Lekdijk zouden aannemen, doch men meende dat de zaak niet volkomen gelijk stond en dat voor een waterschap van zoo uitnemend gewigt in het algemeen belang meerdere beperking moest gelden, dan waar alleen het eigen belang der ingelanden in betrokken was. Men meende dat, waar het grondbezit de grond van het belang is, grooter bezit ook grooter belang meêbragt en dus meer stemregt moest geven, terwijl de beperking van $\frac{1}{4}$ slechts is aangenomen, ten einde den grooten eigenaren geen overwigt te geven, dat de anderen te zeer zou drukken. Dat dit nu toch zou kunnen geschieden is onjuist, want zulke groote eigenaren zijn in deze prov. niet, en slechts twee der aanzienlijkste ingelanden zullen $\frac{1}{4}$ der stemmen uitbrengen. Spr. meent dus dat alle gronden bestaan voor de aanneming van dit stelsel, oordeelt de verg. echter anders, dan meent hij dat een ander zou kunnen worden aangenomen, maar in ieder geval behoort men een stelsel aan te nemen.

De heer *Menso* zegt, dat het beginsel is, dat aan het grondbezit stemregt wordt toegekend, maar dat de mate van dat regt de toepassing is van het beginsel, dat niet in een regl. van beginselen behoort. Het voorstel zou gedaan zijn met het oog op de bestaande gewoonte, doch daarvan zal men reeds afwijken door de beperking tot $\frac{1}{4}$ van het getal waarin dus reeds ligt, dat men het te groot stemregt afkeurt. Spr. herhaalt dat niets geprejudicieerd wordt door het beginsel aan te nemen, en deszelfs toepassing naar omstandigheden te regelen.

De *Voorz.* meent, dat aan de bijzondere regl. slechts behoort te worden overgelaten, wat blijkt niet van algemeene toepassing te zijn, en in de verschillende polders verschillend te moeten worden geregeld, en tot dus verre is niet gebleken, dat voor de verschillende polders een verschillend stemregt behoort te worden aangenomen, en zoolang dat niet overtuigend gebleken is, meent Spr., dat het in het alg. regl. moet worden geregeld, daar aan de bijzondere slechts moet worden overgelaten wat volstrekt noodig is.

De heer *H. Verloren* zegt, dat de meer of minder overwegende invloed van hen die vele stemmen uitbrengen geheel afhankelijk is van het aantal ingelanden dat op iedere vergadering tegenwoordig is. Zijn alle of nagenoeg alle tegenwoordig dan is een maximum van een vierde stemmen billijk. Zijn er echter niet vele, zoo als in den regel zeer dikwijls zal gebeuren, dan is een vierde der in den polder gelegen bunders, d. i. stemmen, te veel, dikwijls reeds meer dan de helft der stemmen. Het komt hem dus voor, dat het beter is dit van het aantal vertegenwoordigde stemmen te laten afhangen.

De *Voorz.* gelooft, dat, welk stelsel men ook aanneme, degeen, die komt stemmen, altijd een overwegenden invloed zal uitoefenen op die wegblijven. Spr. gelooft ook, dat men het aan te nemen stelsel niet moet gronden op het wegblijven der stemgeregtigden, integendeel, hij meent te moeten aannemen, dat velen zullen komen, en dan kan die groote invloed der grondbezitters niet zoo overwegend zijn. Tegen het door den heer *Verloren* aangegeven middel moet Spr. opmerken, dat het onzeker is, hoeveel stemmen zullen worden uitgebragt, zoodat niet vooraf kan bepaald worden hoeveel stemmen de groote eigenaars zullen uitbrengen.

De heer *H. Verloren* zegt nader, dat hij zijne berekening niet wil laten afhangen van het getal uitgebragte stemmen maar van de op de vergadering vertegenwoordigde stemmen. Welke ingelanden tegenwoordig zijn als over een onderwerp zal gestemd worden, weet men, hoevele stemmen zij uitbrengen wijst de lijst van stemgeregtigden, bij art. 28 vermeld, uit. Wil nu iemand, wanneer hij wordt afgeroepen, verklaren, zich buiten stemming te houden, dan moet hij dit zelf weten, maar zulks zal dan bij de berekening van het vierde niet meer in aanmerking komen.

De heer *Lagerwey* gelooft, dat niet alleen niet te berekenen is hoeveel stemmen zullen worden uitgebragt, maar ook onmogelijk bij de geheime stemming te bepalen is; hoeveel stemmen een grondeigenaar uitbrengt, en deelt dus het gevoelen van den Voorz., te dezen aanzien.

De heer *Bastert* acht de kwestie zoozeer van lokalen aard, dat zij gevoegelijk in de bijzondere regl. kan worden uitgemaakt. Tegenover de stelling, dat grooter bezit grooter belang heeft, meent Spr., dat men zou kunnen zetten, dat kleine bezitters een belang bij uitnemendheid hebben, daar het klein bezit soms hun eenig bezit kan zijn, terwijl groote grondbezitters meestal nog andere middelen hebben tot verzekering hunner inkomsten. Spr. meent, dat als men meerdere deelneming aan de stemming wenschte, het vooruitzigt moet worden gegeven, dat de kleine ingelanden ook eenigen invloed kunnen uitoefenen.

De *Voorz.* merkt aan, dat de zaak steeds door eene algem. ordonnantie geregeld was en men dus begrepen heeft, dat zij niet lokaal was. Ten opzigte van den twijfel omtrent het grooter belang der groote eigenaren, vraagt Spr. of, als het bezit de grond is van het belang, de bezitter van 100 bunders niet in den regel meer belang heeft dan die van 1 of 2. Spr. heeft reeds aangetoond dat de kleine bezitters invloed zullen uitoefenen als zij slechts opkomen, maar hij vraagt, of men zich hun belang zoozeer moet aantrekken, dat het belang der grootere geheel in de schaduw, komt en, als de kleinen zich vereenigen, geheel kan worden veronzijdigd. Spr. gelooft het niet en meent, dat het grootst belang den meesten invloed moet uitoefenen.

De heer *Lagerwey* meent ook dat eene vaste bepaling dient te worden aangenomen, en gelooft, dat het denkbeeld van Ged. Staten aanbeveling verdient; evenwel, hij meent dat de beperking niet genoegzaam is uitgestrekt en stelt daarom voor de twee laatste al. te vervangen als volgt: »De stemgeregtigdheid zal voor het in den vollen omslag dragende land of water worden geregeld als volgt:

van 1	tot	3	bunders	geven	regt	op	1	stem.
3	»	7	»	»	»	»	2	»
7	»	12	»	»	»	»	3	»
12	»	18	»	»	»	»	4	»
18	»	24	»	»	»	»	5	»
24	»	30	»	»	»	»	6	»
30	»	40	»	»	»	»	7	»
40	»	50	»	»	»	»	8	»
50	»	60	»	»	»	»	9	»
60	»	80	»	»	»	»	10	»
80	»	100	»	»	»	»	12	»
100	»	200	»	»	»	»	15	»
200 bunders en daarb.				»	»	»	20	»

Niemand echter is geregtigd tot het uitbrengen van meer stemmen, dan $\frac{1}{4}$ der in het waterschap gelegen stemgevende bunders bedraagt."

De *Voorz.* merkt op, dat, nu een ander beginsel in de plaats van dat van Gedep. Staten gesteld wordt, een beginsel echter, dat zij onaanneembaar achten, omdat het hier niet geldt een algemeen belang, gelijk bij den Lekdijk, maar een privaat belang, zoodat al, wat buiten die polders ligt, daarbij eigenlijk geen belang heeft. Men heeft gemeend, dat het deel, dat ieder in dat belang heeft, behoorlijk moet worden vertegenwoordigd, en de mate van dat belang heeft men gemeend te vinden in ieders bezit. Het ware dus misschien konsekwenter de beperking van $\frac{1}{4}$ weg te laten, doch men heeft die aangenomen, om aan de bedenking te gemoet te komen, dat de groote eigenaren een alles overwegenden invloed zouden krijgen, en nu is gebleken, dat, met die beperking, die invloed niet zal bestaan, als nl. de kleinere bezitters opkomen.

De heer *v. Hoytema* zegt, dat de komm. kennis genomen heeft van den toestand van verschillende polders en voornamelijk van die, waar groote eigenaars zijn, en dat er geen enkele is, waar de drie belangrijkste eigenaren, als zij zich vereenigen, bij het stelsel der beperking tot $\frac{1}{4}$ eenig overwigt hebben, of waar één ingeland $\frac{1}{3}$ of $\frac{1}{4}$ der bunders bezit. Dit is ook door de komm. in haar verslag gezegd, doch door niemand tegengesproken. Ook heeft men, zegt Spr., niet tegengesproken, dat bij de polders, waarvan hier sprake is, niet het denkbeeld gelden kon, dat voor den Lekdijk geldt. Men wil het schaalstelsel, omdat men vreest voor den te grooten invloed der groote eigenaren; — men wil het niet, omdat men dien niet vreest, maar ook, omdat men gelooft, dat zij invloed behooren te hebben, wijl gehandeld wordt over hun eigen belang; en ware de komm. vrij geweest, dan ware zij nog verder gegaan dan Gedep. Staten, daar zij de beperking tot $\frac{1}{4}$ reeds te groot vindt. Spr. gelooft, dat, als men die vereeniging van eigenaren tot eene publiek-regtelijke instelling verheft, met het regt om de kosten om te slaan over de ingelanden, men niet uit het oog moet verliezen,

dat het altijd een bijzonder belang is, waarvan die vereeniging is uitgegaan. Spr. meent echter niet, dat, als de wetgeving in staat is die kracht te geven, het gevolg daarvan zou moeten zijn, dat men juist die kleine eigenaren, die zooveel belang niet hebben, zoozeer in bescherming moet nemen. Werd het voorstel van den heer *Lagerwey* aangenomen, dan zou het kunnen gebeuren, dat iemand die tusschen de 100 en 200 bunders had, overstemd werd door 16 eigenaars, die elk één bunder bezitten. Spr. gelooft niet, dat men iets dergelijks zou mogen invoeren.

De heer *H. Verloren* wenscht met betrekking tot het geen de laatste spreker zeide, dat door niemand tegengesproken was, dat er geen voorbeeld is dat een ingeland zelfs ⅓, of ¼, deel der bunders van het geheel der polders bezit, op te merken dat er een voorbeeld, zelfs een nog sprekender voorbeeld bestaat. Er is in deze provincie, blijkens de mem. van toelichting, een polder, waar *alle* de gezamenlijke bunders aan een enkel persoon toebehooren.

De heer *Lagerwey* acht toch te grooten invloed eenigzins bezwarend en meent, dat een daglooner, die één bunder bezit, ook beschermd moet worden. Spr. wijst er op, dat de huurders der groote eigenaren ook in den geest hunner heeren zullen stemmen. Spr. weet wel dat zijn voorstel niet volmaakt is, doch hij opperde het om tot het goede te komen; de beperking van ⅙, meent hij, zal bijna tot ¼ komen door de stemmen van de bruikers der groote grondbezitters.

De heer *Bastert* ziet het onderscheid niet in tusschen het Lekdijkskoll. en de andere waterschappen, daar beider bestemming is, water te keeren of landen van water te bevrijden. Spr. vraagt of, als het bezit de maatstaf moet zijn, de vermogende in de staatsregtelijke instellingen niet meer stemmen moest hebben dan de handwerksman, hetgeen toch niet het geval is. Of men in de belastingen *f* 24.— of *f* 2400.— betaald men heeft éene stem. Bij den Lekdijk heeft men een middelweg aangenomen en dat stelsel wenschte Spr. te bewaren en toe te passen. Spr. heeft bevonden dat in sommige polders twee à drie ingelanden de geheele zaak regelen; de komm. zegt wel dat daarvoor geen gevaar bestaat, maar er kan toch akkumulatie van grondbezit ontstaan. Spr. is wel in poldervergaderingen tegenwoordig geweest, waar de overmagt der groote grondbezitters zeer werd ondervonden.

Den heer *v. Beeck Calkoen* wijst op den oorsprong dier waterschappen, en meent, dat toen de ingelanden zich in hun eigen belang vereenigd hebben en den steun ingeroepen der openbare autoriteit, dit niet geschied is met de uitspraak, dat die het meeste belang had, al dadelijk zou beginnen met afstand te doen van het bestuur van die zaak.

De heer *Pabst* voegt hierbij dat doordien die groote eigenaren den meesten invloed op de verg. hadden, tot stand gekomen zijn die nuttige werken, welke in de prov. gevonden worden. Spr. keurt het goed dat men kleinen eigenaren gelijke regten geeft als grooteren, maar zijne hoop is bij uitnemendheid op de groote gevestigd, die in staat zijn, kostbare machinen neêr te zetten ten einde de polders te verbeteren. Spr. weet niet waarom men hun de kracht daartoe zou ontnemen.

De heer *Lagerwey* zegt, dat dit geenszins de bedoeling is met zijn voorstel; hij is er voor bekend dat hij den grooten bezitter niet zal terugzetten; hij heeft eerbied voor dien stand, maar hij is overtuigd, dat de gezeten man altijd invloed zal behouden, en wel veel meer dan in het regl. kan worden bepaald.

De *Voorz.* zegt, ter geruststelling van den heer *Verloren*, dat voor het geval dat zeer weinige eigenaren bezitters zijn van den geheelen polder, art. 119, dien polder aan de werking van het regl. onttrekt. Hen die vreezen, dat de groote eigenaars misbruik zullen maken van hun voorregt, wijst Spr. op de 2. van art. 112, waar Gedep. Staten de bevoegdheid gegeven wordt tot vernietiging der besluiten, die blijkbaar strekken, om een deel der ingelanden ten gunste van de overigen te benadeelen. Ten derde meent Spr., dat men zeer verkeerd handelt door hier het bestaande kiesstelsel als voorbeeld aan te halen, daar dat geldt de uitoefening van een politiek regt, terwijl hier sprake is van een regt van eigendom.

De voorstellen van de HH *Bastert* en *Lagerwey* worden verworpen met 26 tegen 3 en 25 tegen 4 stemmen. Voor het 1. de HH. *Menso*, *Bastert* en *Harmsen;* voor het tweede de HH. *Bastert*, *Lagerwey*, *Menso* en *H. Verloren.*

Art. 25 wordt hierop zonder omvraag goedgekeurd, even als art. 26.

Art. 27. Ieder, die, hetzij uit eigen hoofde, hetzij krachtens de bepalingen van het vorige art., bevoegd is ter vergadering te verschijnen, kan, en ongehuwde vrouwen moeten zich door eenen gemagtigde doen vertegenwoordigen.

De daartoe strekkende volmagt moet behoorlijk op zegel geschreven en geregistreerd zijn, en kan gesteld zijn, hetzij voor éene of meerdere vergaderingen, hetzij voor alle zaken, het waterschap betreffende.

In het laatste geval geldt zij, tot dat de herroeping door den lastgever aan het bestuur schriftelijk is medegedeeld. In beide gevallen moet zij door den gemagtigde aan het bestuur vertoond worden bij den aanvang der vergadering, tenzij dezelve reeds bij het bestuur berust. Van een en ander wordt uitdrukkelijk melding gemaakt in de notulen."

Leden van het bestuur, hoofdingelanden, zoo die er zijn, en beambten en bedienden van het waterschap mogen, op straffe van nietigheid der door hen uitgebragte stemmen, niet als gemagtigden optreden.

Niemand mag voor meer dan een persoon als gemagtigde optreden."

De heer *H. Verloren* ziet bezwaar in de verandering door de komm. gebragt in de laatste alinea, luidende, dat niemand voor meer dan één persoon als gemagtigde mag optreden. Waar zullen de ingelanden al die gemagtigden kunnen vinden, die men toch op de plaats zelve zal moeten zoeken. De huurder kan welligt niet schrijven of is uit anderen hoofde als gemagtigde onbruikbaar. Spr. zal dus voorstellen de oorspronkelijke redaktie van het ontwerp te behouden.

De heer *v. Nooten* zegt dat de komm. zich ten sterkste daartegen verzet, wijl dan groot misbruik van die vrijheid kan gemaakt worden, door het rondgaan om stemmen te winnen.

De heer *H. Verloren* zegt, dat daartegen overstaat een ander bezwaar t. w. dat daardoor welligt menig ingeland, die belet is zelf te verschijnen, geen gemagtigde zal kunnen vinden, ten zij hij zich daarvoor kosten wil getroosten, bij gevolg van zijn regt van stemmen verstoken blijft.

De wijziging van den heer *H. Verloren* met 20 tegen 8 stemmen verworpen zijnde, wordt het art. aangenomen, voor het amend. hebben gestemd de HH. *Harmsen*, *Menso*, *Bastert*, *Ram*, *H. Verloren*, *de Kock*, *Lagerweij* en *Jongeneel.*

Art. 28. Het bestuur maakt jaarlijks in de maand Februarij eene lijst van stemgeregtigde ingelanden op.

Waar artikel 26 toepasselijk is worden achter de namen der vertegenwoordigde personen die hunner vertegenwoordigers op de lijst vermeld.

Die lijst bevat de namen en voornamen der stemgeregtigde ingelanden, het aantal bunders, waarvoor, de mate, waarin zij omslag betalen, en het aantal stemmen, dat zij, met in achtneming van art. 25, al. 3, mogen uitbrengen.

Zij wordt, zoo dra mogelijk na hare eerste opmaking en na elke herziening vóór het einde der maand Februarij, gedurende veertien dagen ter inzage van ingelanden gelegd, na voorafgaande kennisgeving.

Niemand wordt tot eenige stemming toegelaten, die niet op deze lijst voorkomt, of door iemand, die op deze lijst staat, behoorlijk is gemagtigd.

De heer *Bastert* zegt dat in Gelderland het land dat het eigendom is van den polder geen stemregt uitoefent. Spr. vindt dat goed, wijl het er op nederkomt dat men anders slechts meer invloed geeft aan het bestuur.

De *Voorz.* meent dat uit art. 25 volgt, dat de polder, in het bezit zijnde van eigendommen, ook wegens deze stem kan uitbrengen.

De heer *v. Beeck Calkoen* meent, dat volgens het regl. de polder geen stem zou moeten uitbrengen.

De heer *Pabst* komt op tegen den omslag van de lijst 16 dagen ter visie te leggen, daar zij toch niets meer zal zijn dan een uittreksel uit de leggers.

De heer *v. Hoytema* zegt dat het toch zeer mogelijk is, dat bij verzuim het een of ander wordt weggelaten, en in alle andere regl. veel meer waarborgen voor die lijst zijn.

De heer *Pabst* zal niet aandringen als de minste bekorting van waarborg zou plaats vinden; hij meent echter dat de legger niet in Dec. kan worden opgemaakt daar men eerst in Jan. de kadastrale veranderingen krijgt; Spr. komt op zijne eerste aanmerking terug en ziet geene noodzakelijkheid om de lijst, die niets anders kan bevatten dan de legger, nog eens te laten ter visie liggen. In andere regl. vindt men die bepaling, wijl daar is ingevoerd eene schaalstemming; nu ieder echter voor zijn bundertal betaalt, acht Spr. het noodeloozen omslag.

De heer *Lagerwey* meent dit ook, vooral als men aan art. 88 eene bepaling toevoegt waarbij het bestuur verpligt wordt op den legger nadere inlichtingen te geven.

De *Voorz.* merkt op, dat allen die op den legger voorkomen niet zijn stemgeregtigden, en niet zijn stemgeregtigden voor het aantal bunders waarvoor zij er op staan; alle perceelen worden er op gebragt, doch de eigenaars daarvan bezitten niet allen een bunder. Opdat nu bij de stemming geen strijd zou kunnen ontstaan over de al of niet geregtigdheid tot stemming en omtrent het getal stemmen door de groote eigenaars uit te brengen, heeft men eene lijst van stemgeregtigden noodig geacht. Die daarop niet voorkomt is niet bevoegd tot stemmen, en de strijd die zich zou kunnen voordoen als men niets had dan den legger, wordt daardoor onmogelijk gemaakt.

Op verzoek van den heer *Lagerwey* in stemming gebragt, wordt het art. met 24 stemmen tegen die der HH. *Pabst*, *Lagerwey*, *de Heus* en *Jongeneel* aangenomen.

Worden zonder diskussie aangenomen de artt. 29 tot en met 34.

Art. 35. De vergaderingen van stemgeregtigde ingelanden worden gehouden in alle gevallen, waarin zij bij dit of bij het bijzonder reglement zijn voorgeschreven, en verder zoo dikwijls als het bestuur noodig oordeelt, als Gedep. Staten het verlangen of als ingelanden, te zamen een vierde deel der stemgevende bundertalen vertegenwoordigende, het vragen.

In de twee laatste gevallen wordt de verg. binnen de veertien dagen na het doen der aanvraag gehouden.

Ieder, die na de vaststelling der lijst krachtens art. 26 vertegenwoordiger wordt van een der aldaar opgenoemde personen, kan, onder overlegging der noodige bewijzen, vorderen, dat zijn naam alsnog achter den hunnen wordt aangeteekend.

De plaats der gewone bijeenkomst wordt door het bestuur bepaald.

De heer *Bastert* geeft in bedenking weg te laten »als Gedep. Staten het verlangen," daar als, gelijk men heeft beweerd, de zaak der waterschappen meer een privaat belang betreft, het niet noodzakelijk is, die verg. te beleggen op aanschrijving van Gedep. Staten, te meer, daar bij spoed vereischende werken het bestuur tot handelen bevoegd is.

De heer *v. Hoijtema* voert hiertegen aan, dat er gevallen denkbaar zijn, waarin Gedep. Staten te kennen geven, dat het hun aangenaam ware als eene vergadering gehouden wierd, bepaaldelijk in uitvoering der wet van 1855, waarin Gedep. Staten de bevoegdheid gegeven wordt om, als de besturen nalaten werken te doen verrigten, daartoe last te geven, en nu kunnen Gedep. Staten het toch wenschelijk achten, dat eerst over die zaak gesproken wordt, alvorens zij tot dat uiterste overgaan.

Het voorstel van den heer *Bastert* wordt verworpen met 25 stemmen tegen die van den voorsteller en den heer H. *Verloren*, en art. 35 zonder omvraag aangenomen.

Art. 36. De vergaderingen worden door den voorzitter belegd.

Spoedeischende gevallen uitgezonderd, doet hij die minstens acht dagen vóór den dag der bijeenkomst.

De oproeping geschiedt bij een brief, te bezorgen aan den stemgeregtigde zelven, zoo hij binnen de gemeente of binnen eene der gemeenten woont, waarin het waterschap gelegen is, en anders aan eenen gemagtigde binnen die gemeente of eene dier gemeenten, door hem aan het bestuur aan te wijzen.

De oproepingsbrief vermeldt de te behandelen onderwerpen.

Onderwerpen, daarin niet vermeldt, kunnen alleen worden behandeld als twee derden der vertegenwoordigde stemmen er in toestemmen.

Tot de benoeming of voordragt van een lid van het bestuur kan in geen geval worden overgegaan dan in eene opzettelijk daartoe bijeengeroepen vergadering.

De heer *H. Verloren* zegt, dat in de afdeelingen de wensch is geuit, en nog al vrij algemeen, om art. 37 geheel te laten wegvallen. Indien echter dit artikel vervalt, dan komt hem al. 5 nog al bedenkelijk voor, zoodat het dan welligt wenschelijker zou zijn om die alinea te laten wegvallen. Hij geeft dus in bedenking om eerst over art. 37 en dan over art. 36 te beraadslagen.

De *Voorz.* zou hierin geen bezwaar hebben, doch ziet geen verband tusschen de aanmerking en art. 36.

De heer *H. Verloren* zegt, dat het verband daarin ligt, dat, indien art. 37 wegvalt, alsdan de verg. steeds zal moeten doorgaan, hoe weinig ingelanden ook opgekomen zijn. Wanneer nu bij een zeer gering getal een ingeland, daardoor alsdan toevallig ⅔ der aanwezige stemmen vertegenwoordigende, bevoegd is volgens al. 5, allerlei voorstellen, in den oproepingsbrief niet vermeld, te kunnen doen, dan zou hij, de overige overstemmende, de behandeling en aanneming kunnen doordrijven van zaken, die, waren zij in de oproeping vermeld geweest, waarschijnlijk de opkomst der ingelanden grooter zou gemaakt hebben.

De *Voorz.* vraagt nu, of die bedoeling wel voor verwezenlijking vatbaar is. wijl het dan zou zijn een bepaald verbod, om iets te behandelen, dat niet op den oproepingsbrief voorkwam, ook dan niet als al de tegenwoordige leden toestemmen, en als de zaak geen uitstel kan lijden.

De motie niet ondersteund wordende, wordt niet in behandeling genomen, en art. 36 zonder omvraag goedgekeurd zijnde, wordt de verg. verdaagd tot morgen ochtend ten 11 ure.

Zitting van Donderdag 3 December.

Tegenwoordig zijn 31 leden; afwezig de heeren *de Heus*, *Kien*, *Laan*, *Jongeneel*, *v. d. Poel*, *v. d. Poll*, *v. Asch v. Wijck*, *Spengler*, *Pabst* en *Strick v. Linschoten.*

Aan de orde is de voortzetting der beraadslagingen over het ontwerp reglement op de waterschappen, en wel over art. 37, luidende als volgt:

Art. 37. De vergadering mag geen besluit nemen, zoo niet een derde der stemgevende bundertalen is vertegenwoordigd.

Alsdan wordt eene tweede vergadering belegd, ter behandeling van dezelfde onderwerpen, en hiervan op nieuw aan de stemgeregtigden kennis gegeven.

In die tweede vergadering beslissen de aanwezige stemgeregtigden.

De heer *v. Bel* stelt voor, dit art., dat reeds in de afd. tegenspraak ontmoette, weg te laten. Als de ingelanden de eerste maal te vergeefs opkomen, meent Spr., dat zij de tweede maal niet zullen komen, en dan zal in de tweede verg. door nog minder leden een besluit genomen worden. De stemming voor de leden van het bestuur, in het stembureau, kan plaats hebben al is slechts één lid opgekomen, en dan acht Spr. het inkonsekwent dat de sekretaris en penningmeester alleen zullen kunnen gekozen worden als ⅓ van het geheel getal stemgeregtigden tegenwoordig is.

De heer *de Geer van Oudegein* ondersteunt dit, en acht de bepaling voor kleine waterschappen onuitvoerbaar.

De *Voorz.* merkt op dat het art. slechts stil-

om te waken voor mogelijke overrompeling. In de verg. van ingelanden worden alle belangen en ook die behandeld, waarover groote strijd kan bestaan, en als nu eene kleine verg. onmiddelijk over gewigtige aangelegenheden kan beslissen, is het denkbaar, dat zij die er op uit zijn eenig denkbeeld door te drijven, eene weinig talrijke verg. te baat nemen, want de te behandelen onderwerpen zijn niet altijd vooruit bekend, daar men ook buiten den oproepingsbrief mag gaan als $\frac{2}{3}$ der aanwezige leden het goedvinden. Als nu een zeer klein getal is opgekomen, omdat de oproepingsbrief geene belangrijke zaken vermeldt, kunnen twee of drie kleine eigenaren een besluit uitlokken tot behandeling van de belangrijkste zaken, en om daarvoor te waken heeft men zeker minimum gesteld. Spr. meent dat dit in kleine waterschappen juist zeer uitvoerbaar is, wijl men daar gemakkelijker $\frac{2}{3}$ der ingelanden zal bijeen hebben.

De heer *de Geer v. Oudegein* zegt, dat als nu in kleinere waterschappen een akcident aan den molen komt, als niet $\frac{1}{4}$ der leden opkomt, geen oogenblikkelijke maatregel zal kunnen worden genomen.

De *Voorz.* merkt aan, dat in spoed vereischende gevallen des noods reeds den volgenden dag eene verg. belegd kan worden, en dat, als dringend onmiddelijk voorziening vereischt wordt, de Voorz. dadelijk kan handelen.

De heer *de Geer v. Oudegein* zegt, dat het gebeuren kan dat de Voorz. te ver af woont en dus een ander gemagtigd diende te zijn om onmiddelijk raad te schaffen.

De heer *v. Hoijtema* voert tegen het gesprokene door den heer *v. Bel* aan, dat de inkonsekwentie een gevolg is van het aangenomen stelsel en men, om haar te verhelpen, voor de stemming in bureaux ook een zeker getal zou moeten vaststellen. Spr. merkt ook aan dat, als men geen bepaald getal aannam, een zeer klein aantal ingelanden over de belangrijkste zaken zou kunnen beslissen. Spr. is van oordeel dat men in de 2e verg. juist zal trachten op te komen als men voor de eerste verhinderd was. Ten aanzien van het bezwaar van den heer *de Geer v. Oudegein* wijst Spr. op art. 79.

De heer *de Geer v. Oudegein* verklaart nu minder bezwaar in de bepaling te zien.

De heer *Ram* ziet geen bezwaar in het weglaten van het art.; Spr. is een polder bekend, waar als de grootste ingeland wegblijft, juist $\frac{2}{3}$ afwezig zal zijn.

De Voorz. zegt, dat zoodanige polder aan de werking van het regl. zou onttrokken worden.

De heer *v. Cleeff* acht het mede gevaarlijk voor den polder, dat als op die tweede verg. een groot aantal ingelanden wegblijft, door een klein getal kan worden doorgedreven wat niet verlangd wordt. Spr. wijst er op, dat men in polders in Z.-Holland zelfs moeijelijkheden ondervonden heeft, om met een zeer klein getal stemgeregtigden eene begrooting daar te stellen, daar geen genoegzaam getal aanwezig was en zij toen na 14 dagen door een klein getal opgekomen leden werd goedgekeurd.

De heer *v. Beeck Calkoen* meent dat de vrees voor het niet voltallig zijn der verg. verminderd kan worden door het aangenomen stelsel van doorloopende lastgeving; ieder die dus last geeft, meent Spr., zal iemand daartoe kiezen van wien hij verwachten kan dat hij de vergaderingen zal bijwonen.

De heer *de Louter* zegt, poldervergaderingen te hebben bijgewoond, waar niet meer dan vijf, anderen waar niet meer dan 2 leden waren opgekomen, en ééne waar hij de eenige was. Spr. acht het art. bezwarend in de praktijk.

De heer *Lagerwey* acht het mede onpraktiesch; het zal steeds tot eene 2de vergadering aanleiding geven.

De heer *v. Hoytema* stelt namens de komm. voor, om in plaats van »der stemgevende bundertalen" te lezen: »der in het waterschap geldende stemmen."

De heer *Bastert* merkt aan, dat dit het bezwaar niet wegneemt van de hardheid dat zij, die zich de moeite getroosten van op te komen, onverrigter zake moeten terugkeeren; heeft men dan eens zijn tijd verzuimd, men zal niet zoo ligt ten tweede male opkomen.

De *Voorz.* merkt aan, dat wat men wil tegengaan, is, dat als toevallig een klein getal aanwezig is, belangrijke zaken, niet op den oproepingsbrief vermeld, als bij *surprise* beslist worden.

De heer *v. Cleeff* wijst er op, dat hem als waarnemend voorz. van een polderbestuur gebeurd is, dat een zoo gering getal leden opkwam, dat hadde hij niet een groot aantal stemmen kunnen uitbrengen, geen besluit had kunnen worden genomen. Spr. zegt, dat de eigenaren hun belang in deze niet kennen en er niet aan hechten.

De heer *v. Hoytema* zegt, dat, uitgaande van de onderstelling, dat sommige eens bepalingen wenschten voor te dragen ten nadeele van een groot deel der ingelanden, zulks juist zou geschieden in eene weinig bezochte verg., en dan kunnen zij worden aangenomen met slechts $\frac{2}{3}$ der aanwezige stemmen; dit laatste aangenomen zijnde, acht Spr. het een groot bezwaar, waarvoor wel mag onderdoen de vrees, dat de ingelanden soms te vergeefs zullen opkomen.

De heer *v. Beeck Calkoen* meent het bezwaar uit den weg te ruimen, door aan te nemen dat over zaken, in den oproepingsbrief vermeld, altijd door de aanwezige leden kan beslist worden, de 3e al. van art. 36 weg te laten en in art. 37 te lezen: »Over onderwerpen, niet in den oproepingsbrief vermeld, mag de verg. geen besluit nemen, zoo niet $\frac{1}{3}$ der stemgevende bundertalen is vertegenwoordigd," en dan de laatste al. weg te laten.

Den heer *Huijdecoper* komt het voor, dat bij de vaststelling van dit regl. de zorg voor de belangen der ingelanden in de eerste plaats moet worden in het oog gehouden, en men de weinige belangstelling, hier en daar betoond, niet als regel mag aannemen. Spr. heeft nog kort geleden eene polder-vergadering bijgewoond, waar ruim 30 ingelanden waren opgekomen. Spr. wil echter niet ontkennen, dat de voorgestelde bepaling in de praktijk bezwaarlijk kon worden, en stelt daarom voor art. 37 al. 1 aldus te lezen: »De verg. mag over de in Afd. II van het regl. genoemde punten geen besluit nemen, enz."

De heer *Menso* gelooft niet dat er grond is om het art. op te nemen. Spr. wenscht den onaangenamen indruk weg te nemen, waaronder de waterschapsbesturen worden voorgesteld, en vraagt, of, zoo het al waar was dat zij zoo handelden, om bij verrassing besluiten te doen nemen, enz., die daden niet bekend zouden worden, en of de eigenaren, als zij zoo iets tot hun nadeel ondervonden, niet zouden zorgen ter verg. aanwezig te zijn.

De *Voorz.* zegt dat de strekking volstrekt niet is zeker wantrouwen jegens de besturen aan den dag te leggen, maar om de meerderheid der ingelanden te vrijwaren tegen overrompeling door eene minderheid. Spr. wijst op het belangrijk onderwerp van het maalpeil en het belang dat de eigenaars bij deszelfs vaststelling hebben, en zegt dat nu eene minderheid van kleine grondbezitters de gelegenheid, dat eenigen, die meerder belang bij de zaak hebben, niet waren opgekomen, kon aangrijpen, om de aanneming van een maalpeil door te drijven, hoogst nadeelig voor de belangen dier grootere bezitters.

De heer *Menso* meent, dat art. 121 genoegzaam in het bezwaar voorziet, en men bij weglating van art. 37 voor eene bijvoeging des noods bij het eerstgenoemde nog meer waarborg kan geven.

De heer *v. Bel* zegt, dat, wat de heer *v. Beeck Calkoen* voorstelt aan zijn bezwaar te gemoet komt, weshalve hij zijn voorstel intrekt. Spr. meent echter, dat ook de 2e al. zou moeten vervallen, daar, als men in eene verg. niet tot behandeling der niet op den brief vermelde punten kan overgaan wegens het gering aantal leden, het niet noodig is eene tweede verg. te beleggen ter behandeling van die punten, daar het dan is alsof er niet over gesproken ware.

De heer *v. Beeck Calkoen* stelt voor om die al. te doen vervallen.

De heer *Ackersdijck* meent, dat, zoodra men aanneemt, dat in eene verg. waartoe de ingelanden worden opgeroepen, over de belangrijkste zaken den polder betreffende moet besloten worden, men den algemeenen regel niet mag ter zijde stellen, dat geen besluit kan genomen worden ten zij een bepaald getal tegenwoordig zij. Het zou kunnen gebeuren dat bijna geene leden opkwamen, en, zou dan toch een besluit genomen kunnen worden? — dit acht Spr. onbehoorlijk. Men kan, zegt Spr., niet altijd aannemen, dat, gelijk gezegd is, het eigen schuld is als de ingelanden niet opkomen; en dit wordt ook in de wetgeving voor andere kollegiën niet verondersteld. Men kan, indien men het verlangt, zeer goed eene verg. beleggen op een tijd waarop men zeker is dat invloed hebben, de leden niet kunnen verschijnen. Wordt dat aangenomen, dat de ingelanden over hunne belangen zullen raadplegen, dan behoort de vorm ook zoo bepaald te zijn, dat hun regt niet tot eene fiktie en hunne vergaderingen niet tot bloote komedie gemaakt worden. Het eenig bezwaar is, dat de ingelanden tweemalen zullen moeten worden opgeroepen, maar, zegt Spr., de meesten zullen dan toch slechts eenmaal komen, nl. na de tweede oproeping.

De beraadslagingen gesloten zijnde, wordt het amendement van den heer *v. Beeck Calkoen* aangenomen met 19 tegen 11 stemmen, waardoor dat van den heer *Huydecoper* komt te vervallen. Tegen hebben gestemd de heeren *Story v. Blokland*, *v. Tuijll v. Zuijlen*, *de Kock*, *Metelerkamp*, *v. Nooten*, *Ackersdijck*, *Wijers*, *Boer*, *de Beaufort*, *Huijdecoper* en *v. Hoijtema*.

De verg. wordt gedurende $\frac{1}{4}$ uurs geschorst.

De werkzaamheden hervat wordende, is aan de orde art. 38, dat zonder omvraag wordt aangenomen.

Art. 39. Bij benoemingen en voordragten wordt over ieder te vervullen betrekking of plaats afzonderlijk gestemd.

Bij eene eerste stemming wordt de volstrekte meerderheid der uitgebragte stemmen vereischt.

Is die meerderheid bij de eerste stemming niet verkregen, dan heeft eene tweede vrije stemming plaats.

Is ook bij deze geene volstrekte meerderheid verkregen, dan wordt de stemming bepaald tot de twee personen, die bij de tweede stemming de meeste stemmen hebben verkregen, of, zijn de meeste stemmen tusschen meerdere personen verdeeld, tot allen, die aldus de meeste stemmen erlangd hebben.

Indien ook hierdoor geene volstrekte meerderheid verkregen is, dan beslist het lot tusschen de twee of meer personen, die bij de derde stemming een gelijk grootst aantal stemmen hebben erlangd.

Den heer *Bastert* komt het voor, dat indien die afzonderlijke stemming volgens al. 1 ook toepasselijk is op het opmaken van voordragten volgens art. 10, dit in de uitvoering bezwaar zal geven, wijl als 6 leden zullen zitting hebben 18 malen zal moeten worden gestemd, behalve de herstemmingen die men waarschijnlijk hebben zal. Spr. zou in bedenking geven niet voor elken kandidaat afzonderlijk te stemmen, maar te volgen wat bij de verkiezingen voor de provinciale en gemeentebesturen plaats vindt.

De *Voorz.* merkt aan, dat de genoemde en andere verkiezingen voor politieke vergaderingen in stembureaux plaats vinden, en voert voorts aan, dat het geval dat 6 leden te gelijk aftreden zich slechts eenmaal, nl. bij het in werking treden van het regl., kan voordoen.

De heer *v. Bel* vraagt of hier niet hetzelfde zou kunnen worden voorgeschreven, wat bepaald is met betrekking tot de verkiezing der leden van het bestuur, nl. eene vrije stemming en dan eene tweede uit de betrekkelijke meerderheid, ten einde vereenvoudiging te bewerken.

De *Voorz.* gelooft dat in den regel behoort te worden aangenomen de volstrekte meerderheid en men slechts tot de betrekkelijke heeft moeten komen, omdat het andere bij stembureaux onbereikbaar is.

Het art. wordt zonder omvraag goedgekeurd, met de volgende tot art. 46, behalve art. 41, dat vervalt.

Art. 46. Deze twee beambten worden benoemd door de vergadering van stemgeregtigde ingelanden uit eene voordragt van twee personen, op te maken door het bestuur.

De benoeming geschiedt op dezelfde wijze als die van de leden van het bestuur.

De overige beambten en bedienden worden door het bestuur aangesteld.

De heer *Ram* ziet een noodeloozen omslag voorgeschreven bij de benoeming van den sekretaris en penningmeester. Het bestuur wordt door hen bijgestaan en heeft dus het meeste belang dat geschikte personen benoemd worden, het zal dus steeds op de voordragt die personen brengen welke hetzelve aangenaam zijn, en die zullen dus toch verkozen worden, voornamelijk, daar de besturen de bevoegdheid hebben om tot tweeden kandidaat te stellen, iemand, van wien zij verzekerd zijn dat bij de benoeming van sekretaris of van penningmeester niet zal aannemen. Spr. stelt daarom voor, te lezen »De sekretaris, penningmeester en verdere beambten en bedienden worden door het bestuur aangesteld.

Dit voorstel wordt verworpen met 21 stemmen tegen die der heeren *Schas*, *Harmsen*, *Menso*, *Ram*, *Huydecoper*, *van Tuyll van Zuylen* en *de Kock*, en het art. met de volgende tot en met 51 zonder omvraag aangenomen.

Art 58. Het is belast met het beheer over en de zorg voor alle werken en eigendommen van het waterschap, en met het toezigt over alle werken, die de belangen van het waterschap raken, door wien en ten wiens koste zij ook mogen onderhouden worden, bijaldien zij niet onder het onmiddelijk toezigt eener hoogere magt zijn geplaatst.

Bijaldien het bijzonder reglement niet anders bepaalt worden de schouwen gevoerd door den voorzitter en twee leden van het bestuur, bijgestaan door den sekretaris.

Den heer *v. Bel* doen de algemeene bewoordingen van dit art. vragen, of het ook ziet op werken buiten de grenzen van het waterschap, maar die toch de belangen van het waterschap raken. Spr. zegt dat feitelijk dit in sommige waterschappen het geval is, en meent dat als men aanneemt, dat geen publiek regtel. ligchaam invloed buiten de grenzen van het waterschap kan worden toegekend, bij de bijzondere regl. aanleiding zou kunnen bestaan om sommige waterschappen te vereenigen.

De *Voorz.* zegt, dat naar zijne overtuiging, een publ. regtel. ligchaam nimmer handelt buiten de grenzen van zijn ressort, en dat als het dat doet zulks geschiedt op gelijke wijze als door een privaat persoon. Spr. acht het mogelijk, dat dit in de toepassing invloed zou hebben op de grensbepaling, doch dat blijft voor de bijzondere reglementen.

De heer *v. Bel* zegt dat dit ook zijne meening is; het denkbeeld duidelijker aan te geven ware misschien wenschelijk geweest.

De heer *Ackersdijck* verlangt geenszins over regtsvragen eene diskussie te aanvaarden; doch alleen om misverstand voor te komen, acht hij zich verpligt te verklaren, dat hij niet volkomen instemt met hetgeen door den Voorz. beweerd wordt. Het komt hem voor dat dergelijke betrekkingen wel degelijk van publiek regtelijken aard zijn. De zeer verwikkelde toestanden onzer waterschappen kunnen somtijds daartoe aanleiding geven. De bevoegdheid b. v. van een polder om schouw te voeren over de werken in een anderen polder moge eenigzins ééne anomalie zijn, maar is toch zeker geen betrekking van burgerlijk regt.

De heer *Huydecoper* gelooft: dat het overbodig is iets omtrent het toezigt op werken buiten den polder te bepalen, als er niets meer door verstaan wordt dan de bevoegdheid om te onderzoeken of zoodanige werken in goeden staat verkeeren; wordt er meer door verstaan, dan meent Spr., dat niet is uitgedrukt wat wordt bedoeld.

De Voorz. zegt, dat dit toezigt van geheel anderen aard zal zijn dan dat, hetwelk binnen den polder wordt uitgeoefend en dat de aard der werken zal moeten aanduiden, wat behoort onder het toezigt van het bestuur. Spr. gelooft, dat het misschien niet noodig is, hier tot een bepaald besluit te komen, omtrent die bevoegdheid van de besturen, doch blijft nog bij de meening, dat, naar publiek regt, het bestuur alleen bevoegd is binnen den polder, en dat is ook de geest, waarin telkens door de verg. beslist is, getuige het besluit, betreffende de schouw van het koll. van den Lekdijk op den steenen beer bij Schoonhoven, en de regeling betreffende de polders Zuidzijde en Zuidzijderboezem.

Het art. wordt met de volgende artt. tot art. 71 zonder omvraag aangenomen.

Art. 71. **Het is verpligt gevolg te geven en zich tot onderwerpen aan de bevelen en beslissingen van Gedep. Staten, behoudens het bepaalde bij de wet van 12 Julij 1855 (staatsblad no. 102).**

De heer *Bastert* meent dat, hoezeer men beweert dat de zaak der waterschappen meer eene zaak is van privaat belang, zooals hij op bl. 25 van het rapport der komm. leest, aan Gedep. Staten toch hier meer invloed wordt toegekend, dan zelfs op de gemeentebesturen. Spr. heeft in geen ander regl. zoodanige centraliserende bepaling gevonden. De wet van 1855, ter voorziening in sommige waterschapsbelangen, zegt Spr, zegt dat als werken moeten worden uitgevoerd en de waterschapsbesturen daarin nalatig blijven, Gedep. Staten bevoegd zullen zijn, die uitvoering te bevelen, doch dat men, van de noodzakelijkheid niet overtuigd zijnde, in hooger beroep kan komen bij den Koning en, als men van de verpligting niet overtuigd is, bij den regter. Die wet geeft een bijzonder geval aan, waarin Gedep. Staten die bevoegdheid hebben, en daarom meent Spr. dat zij haar zonder en buiten die wet niet zouden hebben. Het art. zegt wel »behoudens het bepaalde bij de wet van 1855;" maar er zijn nog andere gevallen denkbaar, waarin door dit artikel een even groote bevoegdheid zal worden gegeven, en dat komt Spr voor, in strijd met de wet en hinderlijk aan de onafhankelijkheid van de waterschapsbesturen te zijn.

De *Voorz.* zou niet durven aannemen dat men met betrekking tot dat toezigt niet verder mogt gaan, omdat slechts één onderdeel geregeld is. Het geldt hier, zegt Spr., wel voornamelijk een privaat belang, maar men geeft toch een publiek regtelijk karakter aan wie de regeling van dat belang is opgedragen; en dan kan men die besturen toch niet die mate van onafhankelijkheid toekennen, die zij anders misschien zouden kunnen inroepen. Wat betreft de uitoefening van het toezigt, meent Spr. dat men is gevrijwaard tegen misbruik door het beroep op den Koning, waartoe ieder het regt heeft.

De heer *Huijdecoper* gelooft ook, dat het beginsel in dit art. te ver is uitgestrekt en dat het hier voorgeschrevene zeer bezwaarlijk zou kunnen worden als het kollegie van Gedep. Staten eens onverhoopt anders ware zamengesteld dan tegenwoordig. Bovendien gelooft Spr., dat de bepaling niet met den geest van het regl. strookt, en hij meent, dat, indien door bevelen van Gedep. Staten hier bedoeld worden de voorschriften die Gedep. Staten krachtens dit regl. kunnen geven, de uitdrukking te onbepaald is, en dat het woord »bevelen", al ware het alleen om den vorm, in dit regl. niet te huis behoort.

De heer *Menso* meent ook, dat het voor Gedep. Staten niet aangenaam is, dat woord te gebruiken, en dat zij niet zullen beginnen met een bevel te geven; Spr. gelooft dus, dat men het zou kunnen veranderen in »besluiten." Spr. heeft echter eene andere bedenking: hij leest van geen poenale sanktie, voor het geval dat er niet aan voldaan wordt.

Den *Voorz.* is het onverschillig, of men het woord bevelen of besluiten bezigt. Wat betreft de poenale sanktie, meent Spr., dat art. 115 daarin krachtig genoeg voorziet.

De heer *v. Bel* zegt, dat ook art. 16 eene poenale sanktie bevat. Tegen de zaak zelve heeft Spr. geen bezwaar, omdat er toch altijd beroep is op den Koning, en hij kan zich zeer goed voorstellen, dat als er *periculum in mora* is, Gedep. Staten moeten *bevelen*.

De heer *Bastert* vreest niet, dat de tegenwoordige Gedep. Staten misbruik van hunne magt zullen maken, maar het is hem om het beginsel te doen en hij vraagt, wat van de onafhankelijkheid der waterschapsbesturen overblijft, als na alle toezigt en regt aan Gedep. Staten in verschillende artt. van het regl. gegeven, nog bepaald wordt, dat die besturen zullen gehoorzamen aan alle bevelen van dat kollegie. Hij gaat na de verschillende artikelen, waarbij het toezigt of de beoordeeling van Gedep. Staten vereischt wordt, en, of dit nog niet genoeg ware, zegt men nu nog over den hoop: *de*, dat is hetzelfde als *alle* bevelen van Gedep. Staten moet het waterschapsbestuur opvolgen. Spr. stelt voor de woorden »bevelen en" weg te laten.

De heer *Huydecoper* zegt, dat het amendement niet voldoet aan wat hij verlangt en het art. vordert; Spr. maakte wel aanmerking op die onbepaalde bevoegdheid van Gedep. Staten om bevelen te geven, maar erkent tevens, dat er hier van meer dan van beslissingen sprake moet zijn.

De *Voorz.* acht het amend. in zekeren zin onschuldig, daar Gedep. Staten, hoe men het art. ook leest, geene meerdere of mindere bevoegdheid erlangen. Hier wordt slechts de verpligting van het bestuur aangewezen om aan de bevelen door Gedep. Staten, in den kring hunner bevoegdheid gegeven, te gehoorzamen; die verpligting zou toch bestaan, maar men heeft goed geoordeeld, de besturen der waterschappen hier deswege een voorschrift te geven, opdat zij haar volledig zouden kennen. Het amendement gelooft Spr., dat de volledigheid wegneemt, maar de zaak niet verandert.

De heer *Menso* zegt dat de aangevoerde artt. 16 en 115 alleen voor de daarbij bepaalde gevallen aan Gedep. Staten eene bepaalde magt geven; art. 71 echter eene onbepaalde; terwijl Spr. meent dat als Gedep. Staten de magt hebben, uit kracht van andere wettelijke bepalingen, om te bevelen, het hier niet behoeft vermeld te worden.

De heer *Ackersdijck* zegt, dat de uitdrukking bij hem ook eenig bezwaar heeft opgeleverd: het is echter opgelost door dezelfde opmerking welke de Voorz. in de laatste plaats heeft aangevoerd. Eigenlijk zou men kunnen zeggen, dat het art. overtollig is, wijl Gedep. Staten die magt reeds hebben en moeten doen gelden, maar in de provinciale- en in de gemeente-wet zijn eveneens sommige bepalingen der grondwet herhaald, opdat de besturen in de voor hen geschrevene wetten alle hunne verpligtingen zouden kunnen lezen, en dat is nu ook hier geschied, ten opzigte der waterschaps-besturen. Het is dus geenszins om aan Gedep. Staten eene magt op te dragen die zij nog niet bezaten; maar om die besturen te herinneren dat zij aan bevelen van dien aard behooren te gehoorzamen.

Het voorstel van den heer Bastert wordt alsnu met 23 stemmen verworpen; voor, de heeren *Schas*, *Lagerwey*, *Menso* en *Bastert*.

Art. 71 wordt met de volgende artt. tot art. 85 goedgekeurd.

Art. 85. **De omslag is verschuldigd door alle binnen de grens van het waterschap gelegen landen en wateren, uitgezonderd:**

1. **Die, waarvan de omslag door het waterschap zelve zou moeten betaald worden.**

5. **Landen en wateren, waarvoor onder bezwarenden titel geheele of gedeeltelijke vrijdom verkregen is.**

Het bloote niet aangeslagen geweest zijn, in de lasten gedurende eene reeks van jaren, wordt voor geen bewijs van verkregen vrijdom gehouden.

6. Landen en wateren, die bij de bijzondre reglementen geheel of gedeeltelijk zijn vrijgesteld.

Den heer *Menso* bevreemdt het dat de komm. voorstelt, van de uitzonderingen te doen vervallen den gemeenen waterboezem, die het eigendom is van den polder, en, er lasten over omslaande, dezelve zal moeten brengen ten laste van den polder. Ook kan Spr. niet inzien, waarom zou moeten worden bijgedragen door eigendommen, die geene vruchten afwerpen, gelijk de begraafplaatsen. Spr. weet ook niet waarom men van de gebouwde eigendommen, die slechts eenige ellen gronds beslaan, lasten zal heffen.

De heer *v. Hoijtema* zegt dat de waterboezems, tot den polder behoorende, begrepen zijn onder de 1e uitzondering, doch dat er ook waterboezems zijn, die niet tot den polder behooren en waaromtrent de bijzondere regl. zullen moeten voorzien; wat betreft de begraafplaatsen heeft men slechts het stelsel gevolgd van de grondbelasting, en de gebouwde eigendommen wil men niet gerekend hebben naar de waarde der gebouwen, maar naar den grond dien zij beslaan, en dan is de omslag niet van genoegzaam belang om deze vrij te stellen, met het oog op het moeijelijke der afzonderlijke opmeting.

De heer *Menso* zegt dat de kerkhoven bij de grondbelasting zijn vrijgesteld en hij dus ook verneemt zulks met de begraafplaatsen even zoo het geval is immers met grond de vrijstelling eener begraafplaats zou kunnen worde gevorderd. Spr. merkt nog op dat de moeijelijkheid der opmeting bij de ongebouwde eigendommen vervalt, daar zij op de stukken van het kadaster allen in het bijzonder voorkomen.

De heer *v. Beeck Calkoen* geeft in overweging sub no. 6 (nu 3) te lezen »perceelen;" in de bijzondere regl. zal men dan desgevorderd de voorwerpen sub 2, 3 en 4 nog kunnen uitsluiten.

De heer *v. Nooten* zegt, dat het billijk is dat de gebouwde eigendommen betalen, wijl zij ook gebaat worden.

De heer *Lagerwey* merkt aan, dat de begraafplaatsen, zoo ver hem bekend is, voor de grondlasten zijn aangeslagen.

De heer *Bastert* komt de redaktie ten opzigte van n°. 5 en 6 (nu 2 en 3) minder juist voor, daar toch het doel niet kan zijn, landen die gedeeltelijken vrijdom hebben gekregen, geheel van de betaling van den omslag vrij te stellen. Spr. stelt daarom voor, in n°. 5 en 6 (nu 2 en 3) te lezen: »voor zooveel het vrijgesteld gedeelte betreft."

De heer *v. Hoytema* acht dit onnoodig, daar het bijzonder regl. zal bepalen of er geheele of gedeeltelijke vrijstelling plaats vindt, en welk gedeelte gedeeltelijk moet worden vrijgesteld. De bedenking van den heer *v. Beeck Calkoen* acht Spr. juist, doch het voorstel der komm. is reeds om te lezen »landen en wateren."

De heer *Menso* wil den grond waarop de gebouwen staan wel belast hebben, maar niet de gebouwen zelven.

De heer *Ackersdijck* merkt aan dat dit art. niet belet bij de bijzondere regl. nog andere voorwerpen uit te sluiten, doch alleen aanwijst welke altijd behooren uitgesloten te worden. Hieronder zou hij het wenschelijk achten de begraafplaatsen op te nemen, alsook de gemeene boezems; hij acht het ongeschikt dat een polder zal betalen voor een boezem, dien hij met een anderen gemeen heeft. Verder zegt Spr. dat het gewoonte is, ter zake van de gebouwde eigendommen niet te laten betalen; hij ziet evenwel geen grond om dat te bevelen, en hij zou meenen, dat men ter zake van woningen, die toch ook beschut worden, ook iets moest laten bijdragen; Spr. is echter van meening, dat men dit aan de bijzondere regl. moet overlaten.

De heer *v. Bel* ondersteunt het denkbeeld van den heer *Calkoen*, wijl hij het geheel vrij wil laten aan de bijzondere reglementen. Er zijn polders waar de gebouwde eigendommen wel, andere waar zij niet betalen, en Spr. meent, dat het van belang kan zijn, die stand toe te laten gelijk hij is.

De heer *Ram* verschilt van den heer *Ackersdijck* met betrekking tot de vrijstelling van de gemeene waterboezems, daar het zoo moeijelijk is uit te maken wat onder gemeene waterboezems verstaan moet worden.

De heer *Bastert* zegt dat als iemand, gelijk no. 5 (nu 2) nu luidt, in het waterschap land bezat, dat gedeeltelijk vrij was, hij op grond van deze redaktie zou kunnen beweren, algeheelen vrijdom te hebben. Of de komm. zijn voorstel wil overnemen laat hij aan haar over, maar *waar* is zijne bewering.

De heer *v. Hoytema* zegt, dat de komm. ten aanzien van het 5. punt (nu 3) zich met de straks door den heer *Bastert* aangegeven redaktie vereenigt, terwijl zij ook voorstelt in het geheele art., in plaats van »land en water" te lezen »perceelen" en wijders nog de begraafplaatsen vrij te stellen.

Het art. met die veranderingen zonder omvraag zijnde aangenomen, worden de beraadslagingen geschorst tot heden avond ten 7 ure.

De heer *Menso* vraagt verlof zijn voorstel betreffende de waterleiding der Geldersche vallei reeds thans te mogen toelichten. — Dit verleend zijnde, zegt Spr., dat in de eerste verg. een berigt is ontvangen ter zake van het besluit der Staten van Gelderland in hunne zomerverg. genomen, aangaande het waterschap der Geldersche vallei, blijkens hetwelk het desbetreffend ontwerp is verworpen. Spr. gelooft dat men verpligt is, daarin dezerzijds niet te berusten. De meedeeling hield ook in, dat besloten was bij den minister van binnenl. zaken pogingen aan te wenden ten einde eene verbeterde waterafleiding zonder kanaalvaart te verkrijgen. Zoo nu ook van deze zijde niet dergelijk besluit genomen wordt, zal het schijnen alsof men eene verbeterde waterafleiding voor die streek van geen belang rekent; dat groot belang gelooft hij dat niet voorbij mag worden gezien, en hij meent dat, omdat men het meerdere niet heeft kunnen verkrijgen, men het mindere niet moet verwerpen. Van de waterafleiding hangt voor die streek in vele gevallen het welzijn der landerijen af, en daarom wenscht Spr. dat ook van de zijde dezer verg. een gelijke maatregel zal genomen worden als in Gelderland.

De diskussiën over het voorstel aan de orde gesteld zijnde na de behandeling van het regl. voor de waterschappen, gaat de verg. uiteen.

Verhandelde in den Gemeente-Raad van Wijk bij Duurstede.

op den 18. *December* 1857.

1. De voorzitter doet mededeeling eener missive van gedeputeerde Staten, inhoudende dat zoo door de gemeente aan den hier gevestigden veearts een jaarlijksch traktement van *f* 100 wordt toegekend, aan hem dan ook een gelijk bedrag uit de provinciale fondsen zal worden toegelegd. — Daarna wordt overgegaan tot de benoeming van een veearts, tevens keurmeester van vee en vleesch, waartoe wordt gekozen de heer *Weitzel*.

2. Ten gevolge der periodieke aftreding. wordt als heemraad van het gemeene-land des Wijkschen geregts herkozen de heer *F. van Dijk*.

3. Met algemeene stemmen wordt besloten het maximum van onderstand vast te stellen als ten vorigen jare.

4. Op een rekwest van de wed. *van der Linden*, — wier man en ouders sedert ruim 40 jaren de bedieningen van koncierge en cipier hebben waargenomen en als zoodanig eene vrije woning onder het stadhuis hadden, thans die woning moetende verlaten ten gevolge van het betrekken derzelve door den tegenwoordigen koncierge en cipier, en daardoor op hare hooge jaren alle inkomsten als op eens mist, — wordt besloten aan haar eene jaarlijksche subsidie toe te leggen van *f* 52.

5. Doordien de tegenwoordige cipier en koncierge *Roerdinkholder* de woning onder het stadhuis moet betrekken, zal de woning thans door hem bewoond aan de Vrouwen barrière, worden verhuurd, en wordt besloten die verhuring onderhands te doen plaats hebben en aan de zorg van het dagelijksch bestuur op te dragen, met bepaling dat de huurprijs niet minder den *f* 1,— per week zal bedragen, terwijl het huurkontrakt later aan den raad ter goedkeuring zal worden aangeboden.

6. Het tarief van begraafregten voor deze gemeente alleen voor 1857 goedgekeurd zijnde, tengevolge eene van hooger bestuur te verwachten algemeene verordening op de begraafplaatsen- en regten, zoo wordt voorgesteld en aangenomen, in afwachting van dien algemeenen maatregel, het tarief van 1857 op nieuw doch voor onbepaalden tijd ter goedkeuring aan het hooger bestuur te zenden.

De *Voorz.* doet de openbare vergadering in eene geslotene overgaan.

Daarna wordt de openbare vergad. weder geopend.

7. De *Voorz.* zegt, dat sedert de vorige vergadering er van gedistilleerd en wijn wel eenige invoer heeft plaats gehad, maar van de brandstoffen weinig, terwijl het vooruitzigt van invoer voor dit jaar nog ongunstig is, en stelt daarop voor tot dekking der uitgaven voor de dienst van 1857 eene leening te doen groot *f* 1400.— in aandeelen van *f* 200.— tegen eene rente ad 4%, waarvan het eerste aandeel in 1859 zal worden aflosbaar gesteld, terwijl nog op de begrooting van 1858 en diensvolgens in de rekening van dat jaar het bedrag der verschuldigde renten zal gebragt en verantwoord worden; — welk voorstel wordt aangenomen.

8. Eindelijk nog wordt besloten om p. m. een honderdtal boomen, uit het bosch van Duurstede te rooijen, die door hunnen onderling te digten afstand in hunnen groei worden belemmerd.

Snelpersdruk van L. E. BOSCH EN ZOON.